DEVRİM YOLUNDA

GENÇLİK

GENÇLİĞİN TÜKENMEYEN DEVRİMCİ ENERJİSİ, İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİ HALKIN ENERJİSİYLE BİRLEŞİNCE, DEVRİMİN ZAFERİNİ ENGELLEYEBİLECEK HİÇBİR GÜÇ YOKTUR...

17 EYLÜL 1979
FİYATI 10 LİRA

8

YAŞASIN TARSUS DİRENİŞİ

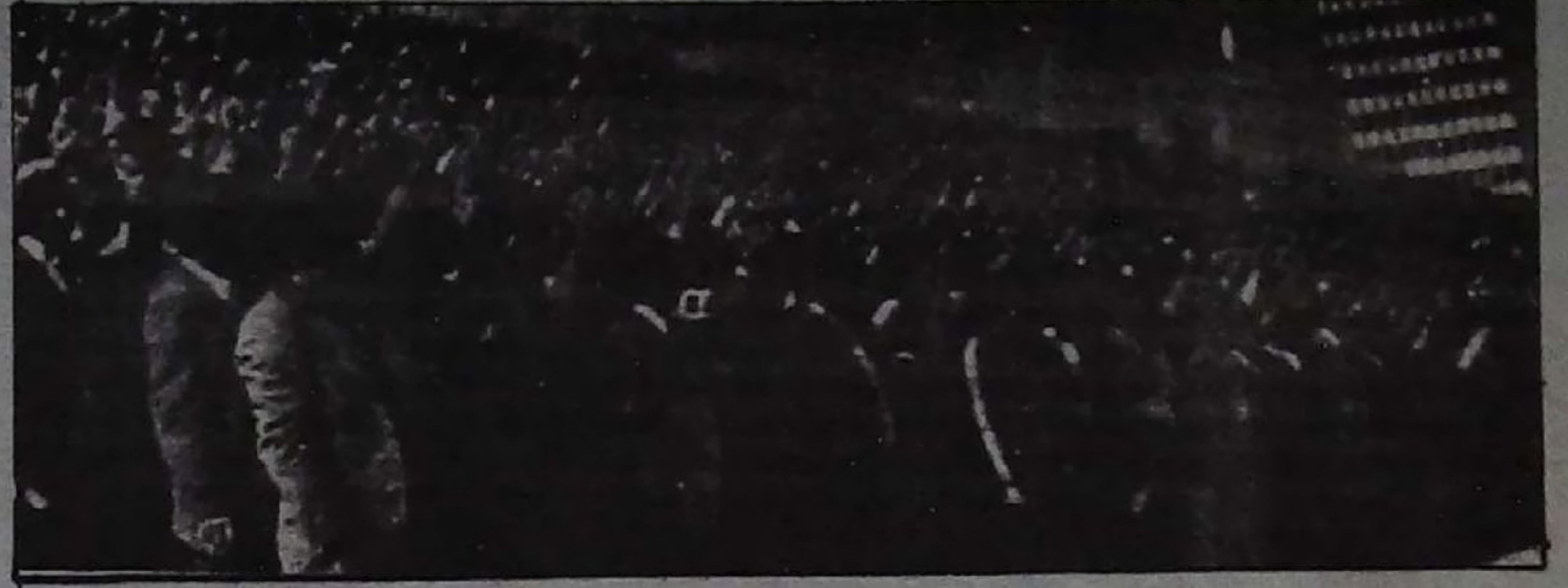
ODTÜ'yü Savunmak Tüm Yüksek Öğrenim Gençliğinin ve Bütün Demokratların Görevidir

İLKÖĞRETİM FAŞİST-FEODAL EĞİTİM SİSTEMİNİN BİR PARÇASIDIR

GENÇ İŞÇİLER DSM SAFLARINDA BİRLEŞELİM

ODTÜYE FAŞİST SALDIRI SÜRÜYOR

8 Ağustos günü ODTÜ'nün açılmasıyla ODTÜ üzerinde yoğunlaştırılan faşist saldırılar artarak sürüyor. Açılışın hemen ardından yurtlara baskın yapılmış ve 4 öğrenci tutuklanmıştı. Daha sonra jandarma baskısı, sürdürülen demagojik kampanya eşliğinde sürekli artırıldı. Arabalar aranıyor, kimlik yoklamaları yapılıyor, sudan bahanelerle öğrenciler karakola çekiliyordu.

FAŞİST İŞGAL HAREKATLARI

20 Ağustos günü azgın bir terör estirildi. Saat 11.30'da işgal kuvvetleri gibi gelen 4000 jandarma, çok sayıda subay ve 8 kariyer ile üniversiteyi işgal ettiler. Yurtların ve bütün bölümlerin çevresinde kat kat çemberler oluşturarak sardılar. Sadece ellerinde listesi ve resimleri bulunan 20 öğrenciyi aradıkları bahanesini öne sürüyorlardı. Onlar, sadece 20 kişiyi aradıklarını öne sürerek estirdikleri terörü haklı göstermeyi, öğrencileri bölmeyi ve teröre sessiz kalmalarını sağlamayı amaçlıyorlardı. Bir yandan da binlerce jandarma ve zırhlı araçlarla estirdikleri azgın terörle öğrencilere gözdağı vermeye, "bi.. istersek ODTÜ'de herşeyi yaparız" havasını yaratmaya çalışıyorlardı. Yurtlarda kimlik kontrolü yaptılar. Arama bahanesiyle dolapları kırdılar. 2 öğrenci ve 1 işçiyi ellerinde bulunan resimlere benzedikleri gerekçesiyle tutukladılar. Bu saldırılar karşısında sessiz kalınmadı. Öğrenciler dersleri keserek bir araya toplandılar. Öğrencileri işçiler de, işlerini bırakarak desteklediler. İşçi-öğrenci dayanışmasının güzel bir örneğini verdiler. Hazırlık Okulu öğrencileri jandarma barikatlarını aşarak diğer öğrencilerle birleştiler. Daha sonra öğrenciler jandarmanın kimlik kontrolü yapma, şehirde kalanların hemen şehre inmesi gibi isteklerini boşa çıkararak topluca yurtlara geldiler. 8 saat süren jandarma işgaline saat 19.30'da son verildi.

27 Ağustos günü ODTÜ'ye karşı yeni bir harekat düzenlendi. Jandarma, Hazırlık Okulu'nda bir Öğrenci Temsilcisi'ni almaya kalkıştı. Fakat öğrencilerin sert tepkisiyle karşılaşınca bırakmak zorunda kaldı. Öğrenciler bu saldırı üzerine Hazırlık Okulunda bir forum düzenlediler. Jandarma Hazırlık Okulunun etrafını sardı. Bu sırada sıkıyönetim sürekli olarak ODTÜ'ye yeni jandarma sevkediyordu. Olayı duyan diğer öğrenciler Hazırlık Okuluna toplandılar. Hazırlık Okulu'nda çembere alınan öğrencilerin dışartakilerle birleşme çabası sonuç vermedi. Çıkan çatışmada 8'i ağır olmak üzere çok sayıda öğrenci yaralandı. Öğrenciler tekrar Hazırlık Okuluna çekildiler Bu sırada geri gelen askerlerle yurtlar ve tüm kampusun etrafı çevrildi.

Hazırlık Okulu içinde barikat kurarak direnen öğrencilerle harekatı yöneten Albay arasında pazarlık başladı. Albay sadece aranan öğrencilerden başka kimseyi almayacağını söylüyordu. Öğrenciler, aralarından kimseyi vermeyeceklerini söyleyerek okuldan çıkmaya başladılar. Ancak daha çıkar çıkmaz ilk iki öğrencinin alınması üzerine geri çekilerek direnişi sürdürdüler. Bu sırada öğrenciler bütün öğrencilerin ortaklaşa imzaladığı eylemi üstlenen bir belgeyi okul yönetimine ileterek "bir avuç anarşist" demagojisini boşa çıkardılar.

Öğrenciler vaktin ilerlemesi, gece olması üzerine direnişe son verdiler. Bütün öğrenciler topluca Mamak'a götürüldü. Bunlardan 74'ü kantinde çok oturduğu, derslere girmediği vb. sudan gerekçelerle tutuklandı.

Jandarma yaralı 8 öğrenciyi tedavileri yapılmadan Mamak'a götürdü. Çocuklarını merak ederek kapıda toplanan ailelere azgınca saldırarak dipçikledi.

ODTÜ ÖĞRENCİLERİ BU SALDIRILARI DA PÜSKÜRTECEK, MEVZİLERİNİ KORUYACAKTIR.

Faşist diktatörlük her dönemde ODTÜ'ye azgınca saldırmıştır. Çünkü burası öğrenci gençliğin güçlü bir demokratik mevzisi olagelmiştir. Faşist diktatörlük, hiçbir zaman buna katlanamamış ve ODTÜ'ye sürekli saldırmıştır. Özellikle de 12 Mart döneminde ODTÜ, en azgın saldırılarla karşı karşıya kalmıştır. 12 Mart döneminden sonra da saldırılar sürdü. Faşist diktatörlük ODTÜ'yü susturabilmek ve faşistleştirmek için azgınca saldırdı. Jandarma baskısını ODTÜ'den hiç eksik etmemeye çalıştı. Öğrenci kılıklı faşistler okuldan atılınca, okul yönetimine faşistleri yerleştirerek ve işçi adı altında en azgın faşistleri okula doldurarak ODTÜ'yü susturmayı ve faşistleştirmeyi denedi. Ama ODTÜ öğrencileri bunların hepsini püskürtmesini ve demokratik mevzilerini korumasını bildi.

Sıkıyönetimin ilanından sonra ODTÜ öğrencilerine ve onların örgütlenme (ÖTK), toplantı, forum, duvar gazetesi, afiş asma, propaganda, jandarmanın eğitim alanına sokulmaması gibi demokratik mevzilerine karşı yoğunlaşan saldırılar başlatıldı. Öğrenciler, onlarcası yaralanması ve tutuklanmasına rağmen bunlara karşı direndiler.

Bugün bir bütün olarak ODTÜ öğrencilerinin demokratik mevzilerinin tamamını ortadan kaldırmaya yöneliniyor. Faşist diktatörlük ve onun paslı silahı sıkıyönetim öğrencilerin örgütlenme hakkı ve ÖTK'ya karşı saldırılara özel bir önem veriyor. Böylece öğrencilerin birliğini ve örgütlenmesini kolaylıkla dağıtabileceklerini ve öğrencilerin mücadelesini engelleyebileceklerini düşlüyorlar. ÖTK örgütlenmesine saldırılar bir başka açıdan da anlamlıdır. ÖTK örgütlenmesi okul içinde yasal, serbest, bütün öğrencileri kapsayan ve sınıflara kadar yayılan bir örgütlenmedir. Bugün bu bütün yüksek öğrenim gençliği için örnek olmaktadır. Öte yandan, ÖTK örgütlenmesi öğrencilerin uzun ve zorlu direnişleriyle sökülüp alınmış bir haktır. O, bu yönüyle de örnek alınmaktadır. Bu nedenlerle ÖTK örgütlenmesine saldırıya özel önem verilmekte, işlemez hale getirilmeye çalışılmakta, yasa dışı gizli örgüt olarak ilan edilmekte, öğrencileri temsil etmediği öne sürülmekte, yöneticileri ve üyeleri tutuklanmaktadır.

ODTÜ öğrencileri yoğun bir terör ve demagoji kampanyası ile giderek artırılan faşist saldırıları, şimdiye kadar olduğu gibi yine püskürtecektir. Saldırılar ODTÜ öğrencilerinin bağımsızlık, demokrasi ve özerk demokratik üniversite mücadelesini durduramayacaktır. ODTÜ öğrencileri bütün demokratik mevzilerini koruyacak ve bu saldırıları da mutlaka püskürtecektir.

SEÇİM NEDENİYLE ORTAÖĞRENİM, YENİ DÖNEME GEÇ BAŞLAYACAK

Liseli Gençliğin Mücadelesinden Duyulan Korku

Ortaöğrenimde yeni dönemin başlamasına az bir zaman kala bir açıklama yapılarak yeni dönemin 2 hafta geç başlayacağını ilan ettiler. Buna yol açan neden olarak öğretmen atamalarının henüz tamamlanmamış olmasını gösterdiler. Fakat bunun yalan ve sahte bir gerekçe olduğunu herkes biliyor. Birçok burjuva gazetesi bile gerçeği yazmak zorunda kaldı. Ortaöğrenimin yeni döneme başlamasının geciktirilmesinin nedeni, seçimler yapılmadan önce ortaokul ve liseleri açmaktan son derece korkmalarıdır.

Onlar, seçimler döneminde, okulların açılmasıyla biraraya gelen liseli gençliğin, bütün düzen partilerinden ve politikacılardan hesap sormasından korkuyorlar. Liseli gençliğin politikacıların yüzlerine karşı haklı taleplerini haykırarak, onların çirkin yüzlerini sergilemelerinden korkuyorlar. Liseli gençliğin sıkıyönetim altında yapılacak olan seçim güldürüsüne karşı Seçimleri Boykot eylemini daha da güçlendirmek için mücadeleyi yükselteceğinden korkuyor.

Liseli gençlik, faşizmin ve revizyonizmin çok büyük ölçüde tecrit edilmiş olduğu bir gençlik kesimidir. CHP reformizminin etkinliği ise hemen hemen hiç yok denebilir. Bu yüzden liseli gençlik mücadelesi çok daha yaygın, kitlesel ve militan sürmektedir. Geçen yıl polis-jandarma karakolları, yeni faşist disiplin yönetmelikleri gibi özel önlemlere rağmen liseli gençliğin mücadele seli durdurulamadı. Bunun bir sonucu olarak, sıkıyönetim komutanları bile liseli gençlik mücadelesinin kendilerini yıprattığını, onunla başedemediklerini itiraf etmek zorunda kalmışlardır. İşte onlar bu korkulu rüyalarıyla seçimler döneminde karşı karşıya gelmekten son derece korkuyorlar.

Ama bunlar ne devrimci gençliğin Seçimleri Boykot için ileri atılışını engelleyebileceklerdir; ne de önümüzdeki dönem daha da yükselecek olan Demokratik Lise mücadelesini yavaşlatabilecektir.

---

sıkıyönetim komutanı'na bir hatırlatma

Olaylar Sıkıyönetim Komutanlığı'nın ODTÜ'deki mücadeleyi bastırmaya özel bir önem verdiğini gösteriyor. Her olayda, ODTÜ'ye anında binlerce jandarma ve çok sayıda subayını gönderecek şekilde "hassas" davranıyor.. ODTÜ hakkında özel açıklamalar yayınlıyor... Sıkıyönetim Komutanı'nın "iştahı" ister istemez geçmiş bir olayı hatırlatıyor.

1975 yılında ODTÜ öğrencileri yine faşizmin saldırıları karşısında uzun ve zorlu bir direniş içersindeydiler. Öğrenciler üzerlerindeki akademik baskılara, cezalandırma tahditlerine, süngüler altında eğitim görmeye karşı ve örgütlenme, toplantı, propaganda gibi demokratik haklarını elde etmek için mücadele ediyorlardı.

Yine sıkıyönetim vardı. Ecevit'in Kıbrıs işgali gerekçesiyle ilan ettiği sıkıyönetim sürüyordu. O zamanın Sıkıyönetim Komutanı da ODTÜ öğrencilerini "hizaya getirmeyi" baş sorunlarından biri haline getirmişti. ODTÜ öğrencilerinin direnişini kırabilmek için elinden ne geliyorsa yapıyordu. En azgın saldırı ve terörden, radyolarda, televizyonlarda yalan haberler, bildiriler yayınlamaya kadar çeşitli yollara başvuruyordu. Yayınladığı bütün bildirilerin 2 - 3 tanesi hariç tamamı ODTÜ hakkındaydı. "Ben bu direnişi kıramazsam, apoletlerimi söker yerim" diyordu !

Sıkıyönetim ODTÜ'lülerin direnişini kıramadı. Öğrencilerin direnişi başarıyla sonuçlandı. Öğrenciler, Öğrenci Temsilciliği hakkını da bu direniş sonunda kazandılar. Sonuçta ODTÜ öğrencileri komutana apoletlerini yedirdiler!

Bu seferki sıkıyönetim komutanı da çok "gayretli" ve "iştahlı" görülüyor. Ama onun sonu da farklı olmayacaktır. Bizden hatırlatması!..

ODTÜ'yü savunmak tüm yükseköğrenim gençliğinin ve bütün demokratların görevidir

İKİNCİ dönemin başlamasından itibaren ODTÜ üzerindeki faşist baskılar ve saldırılar alabildiğine yoğunlaştı. ODTÜ'ye binlerce komandonun, zırhlı araçların, bazukaların yer aldığı çıkartma, kuşatma harekatları düzenlendi. Jandarmanın saldırıları sonucu birçok öğrenci yaralandı. Onlarca öğrenci sıkıyönetimin zindanlarına atıldı. Birçoğu hakkında tutuklama emirleri çıkartıldı. ODTÜ üzerindeki jandarma baskısı sürekli yoğunlaştırılmaya çalışılıyor. Öte yandan bütün karşı devrimciler, elbirliğiyle koro halinde ODTÜ'ye karşı yoğun bir demagoji, yalan ve karalama kampanyası yürütüyorlar.

Bu saldırılar şimdiye dek hiçbir dönemde ODTÜ üzerinden eksik olmamış olan faşist baskıların bir devamıdır. Sıkıyönetimin ilanıyla birlikte saldırılar giderek yoğunlaştırıldı. Öğrencilerin örgütü ÖTK (Öğrenci Temsilcileri Konseyi)'ne karşı ve öğrencilerin fiilen kullandıkları toplantı, gösteri, propaganda vb. demokratik haklarına karşı sıkıyönetim aracılığıyla fiili saldırılara girişildi. Öğrenciler bu demokratik mevzilerine sahip çıktılar. Saldırılara karşı direndiler, Jandarmanın öğrencilere karşı saldırıları sonucu onlarca öğrenci yaralandı, onlarcası tutuklandı.

Karşı devrim cephesi başta sıkıyönetim olmak üzere bütün araçlarıyla ODTÜ'yü "teslim almak", ODTÜ öğrencilerini "hizaya getirmek" ve en başta örgütlenmeleri olmak üzere öğrencilerin demokratik mevzilerini yok etmek için ikinci dönemin başından itibaren saldırılarını daha da azgınlaştırdı.

BU saldırılar sadece ODTÜ'ye yönelmiş olan saldırılar değildir. Bu saldırılar gerçekte bütün devrimci ve demokratlara yönelmektedir. ODTÜ ta başından beri faşizme karşı mücadelenin bir kalesi ve simgesi olagelmiştir. Bu yüzde her zaman faşizmin azgın saldırılarıyla karşı karşıya kalmıştır. Fakat ODTÜ, bütün saldırılara rağmen, devrimci demokratik bir mevzi olma niteliğini korumuştur. Öğrencilerin bağımsızlık, demokrasi ve özerk demokratik üniversite mücadelesi durdurulamamıştır. Bu, ODTÜ öğrencilerinin yiğit ve kararlı mücadelesi emekçi halkımızın, gençliğimizin ve tüm devrimci demokrat güçlerin yakın desteği sayesinde mümkün olmuştur. Gericiler bugün hep birlikte, bütün demokratik güçlerin ortak bir mevzisi durumunda olan ODTÜ'ye saldırıyorlar. Bugün ODTÜ'ye saldıranlar işçilere, işçilerin grev ve direnişlerine, köylülere ve onların toprak mücadelelerine, bütün emekçilere, devrimcilere, demokratlara saldıranlarla aynı güçlerdir. Bu yüzden, bugün ODTÜ'ye sahip çıkmak ve savunmak bütün devrimcilerin ve demokratların görevidir. Demokrat ve devrimci olduğunu söyleyen birçok kişi ve kuruluş ODTÜ'ye karşı sürdürülen azgın faşist saldırı ve teröre suskunlukla seyirci kalmaktadır. Gerçek anti-faşistler bu tavrı kısa zamanda terketmelidirler.

ODTÜ'ye yönelen faşist saldırılar tek başına yüksek öğrenim gençliğinin büyük ve önemli bir mevzisine yönelmiş saldırılar değildir. Gerçekte tüm yüksek öğrenim gençliğine yönelmiş olan saldırılardır. Çünkü bu saldırılar, aynı zamanda, yeni öğrenim dönemi başlarken bütün yüksek öğrenim gençliğine bir tehdit ve gözdağı niteliğini de taşımaktadır. Öte yandan önümüzdeki dönem yükseköğrenim gençliği üzerindeki saldırıların daha da yoğunlaştırılacağının da bir işaretidir. Faşist diktatörlük, derinleşen buhran koşullarında yüksek öğrenim gençliğinin mücadelesinin de yükselen halk hareketine paralel olarak, önümüzdeki dönemde tekrar yükselmeye başlayacağı gerçeğini görmektedir. Buna uygun olarak şimdiden tedbirler almaya ve gözdağı vermeye başlamıştır. O halde bütün yüksek öğrenim gençliği ODTÜ'ye yönelen bu saldırılara karşı çıkmak göreviyle karşı karşıyadır. Yüksek öğrenim gençliğinin bu karşı çıkışı, yalnızca ODTÜ üzerinde yoğunlaştırılan faşist saldırıların püskürtülmesi mücadelesinin bir parçası olmayacak; aynı zamanda, yüksek öğrenim gençliği üzerinde yoğunlaştırılacak baskıları göğüslemenin de bir parçası olacaktır.

BU olaylar ODTÜ öğrencileri için birçok dersi de içinde taşımaktadır. Bu dersler aynı zamanda tüm yüksek öğrenim gençliği için de öğreticidir.

Bugün ODTÜ'ye yönelen saldırılar planlı ve sinsi bir nitelik taşımaktadır. Bir yandan yoğun bir saldırı ve terör siyaseti izleniyor. Bir yandan da ODTÜ öğrencilerine ve bütün kamuoyuna karşı yoğun bir demagoji ve yalan siyaseti izleniyor.

Sıkıyönetim ODTÜ'de binlerce jandarmayla, zırhlı araçlarla terör estiriyor. Sık sık arama tarama yapıyorlar. Öğrencileri tutukluyorlar, dipçikliyorlar, yaralıyorlar.

Gerici-faşist gazetelerden, sözde demokrat yazarlardan, sıkıyönetim komutanlığının özel açıklamalarına kadar birçok araçla yoğun bir demagoji ve yalan kampanyasıyla ODTÜ öğrencilerinin ve kamuoyunun tepkisi engellenmeye, ODTÜ öğrencilerini tecrit etmeye ve ODTÜ'ye yönelen azgın saldırıları "haklı" göstermeye çalışıyorlar.

Bu demagojilerde bütün olayları yaratanların "bir avuç" ve "okul dışından" olduğu şeklindeki bayatlamış yalanlara başvuruyorlar. Bütün gericiler şimdiye dek öğrenci gençliğin mücadelesini birkaç 'kötü niyetli" kişinin marifeti olarak göstermeye çalıştı. Onlar bununla öğrenci gençliğin mücadelesinin birkaç kişinin kötü niyetinden değil, yüce ideallerden ve gençliğe hayatı karartan bu düzene karşı gençliğin taleplerini elde etmek için haklı başkaldırısından kaynaklandığı gerçeğini gizlemeye çalışıyorlar. Öğrencilerin bir bütün halinde verdiği mücadeleyi "bir avuç kişi" vb. yalanlarla karalamaya çalışıyorlar. ODTÜ öğrencilerinin mücadelesi bu iddiaların aksini defalarca kanıtlamıştır. ODTÜ öğrencileri şimdiye dek taleplerini savunmada ve saldırılara karşı direnmede tek bir vücut oldukları içindir ki, en azgın faşist saldırıları püskürtmeyi ve mevzilerini korumayı, genişletmeyi başarmışlardır. Bu defa da yine öyle olacaktır.

Kullandıkları bir başka demagoji de öğrencilerin eğitimi engellemeye çalıştıkları, kendilerinin ise sürdürmek için çaba harcadıkları şeklindedir. Karşı devrim, ODTÜ öğrencilerinin mücadelesini ve demokratik bir mevzi olarak ODTÜ'ye hiçbir zaman tahammül edememiştir. Ve bu yüzden her fırsatta ODTÜ'yü kapatmak için yoğun bir çaba harcamıştır. ODTÜ öğrencileri ise her zaman bu saldırı ve tertiplere karşı mücadele vermişlerdir. ODTÜ şimdiye dek defalarca kapatılmış ve aylarca açılmamıştır. Dönem başında birçok gericinin, hükümetin üniversiteye el koyması ve hemen kapatması şeklindeki yaygaraları bunun bir diğer örneğidir.

SIKIYÖNETİMİN ve polis-jandarmanın öğrencilerin dostu ve haklarının koruyucusu olduğu, kullanılan demagojilerden bir diğeridir. Bunların hepsinin yalan olduğunu ODTÜ öğrencileri çok yakından bilmektedir. Daha öncekiler de dahil bütün sıkıyönetimler ve polis-jandarma her zaman öğrencilerin hak ve özgürlüklerine ve öğrencilere azgınca saldırmışlar, işi ODTÜ öğrencilerini kurşunlamaya ve katletmeye kadar vardırmışlardır. Ama öte yandan, adım başına jandarma dikildiği bir dönemde, Aralık 77'de öğrenciler üzerine bomba atan ve kurşun yağdıran, onlarca öğrenciyi yaralayan ve bir öğrenciyi de katleden faşist katiller ellerini kollarını sallaya sallaya kaçabilmişlerdir(!) Bütün bunlar jandarmanın kimin dostu olduğunu ve üniversitede ne için bulunduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Saldırıların bir diğer özelliği, öğrencilerin bütün demokratik hak ve özgürlüklerini ortadan kaldırmaya yönelen bu saldırıların, öğrencilerin örgütlenmesini yok etme ÖTK örgütlenmesini ortadan kaldırma noktasında daha fazla yoğunlaşmasıdır. Böylece faşist diktatörlük, ODTÜ öğrencilerinin birliğini ve örgütlenmesini daha kolay ve çabuk tahrip edebileceğini ve mücadeleyi dağıtabileceğini düşünmektedir.

Olaylar öğrencilerin birliğinin, faşist saldırılara karşı mücadelede ne kadar önemli olduğunu ortaya koymuştur. Faşist saldırılar, öğrencilerin mücadelesini ezebilmek için öncelikle öğrencilerin birliğine ve örgütlenmelerine yönelmektedir. Öte yandan devrimci gençlik güçleri arasındaki birlik de, saldırıların göğüslenmesi ve püskürtülmesinde büyük bir önem kazanmaktadır.

Olayların ortaya koyduğu bir diğer ders ise şudur: Bu tür olaylar gerçek devrimciler ile bütün gericileri ayırmaktadır. ODTÜ olayları karşısında birçok sözümona "demokrat" köşe yazarı, öğrencilere karşı girişilen azgın baskı ve teröre seyirci kalıp desteklerken, karşı devrimci koroyla aynı ağızlarla öğrencilere karşı saldırıya giriştiler. Öte yandan İGD ve TİKP çetelerinin gerçek yüzleri bir kere daha açığa çıktı. TİKP çetesi karşı devrimci cephe içinde baş yeri kapmak için elinden geleni yaptı. İGD ise öğretim üyelerinin yürüyüşü sırasındaki provokatif eylemleriyle, ODTÜ öğrencilerinin güçlerini dağıtmayı amaçladıklarını ortaya koydu. Bunlar ODTÜ öğrencilerinin mücadelelerinde başarılı olmak için, bu karşı devrimci çeteleri kesin olarak tecrit etmeleri gerektiği gerçeğini bir kere daha vurguladı..

BUGÜN ODTÜ öğrencileri karşı devrimin demagojilerle öğrencileri ve kamuoyunu aldatma çabalarını boşa çıkarmak, birlik ve örgütlenmelerini pekiştirerek faşist diktatörlüğün bütün saldırılarına karşı sistemli bir direniş örgütlemek, bütün demokratik mevzilerini korumak ve fiilen kullanmak için mücadele etmek göreviyle karşı karşıyadır.

Devrim Yolunda GENÇLİK

EMEKÇİ GENÇLİK GEZİLERİ

Malatya'da YDGD'li gençler çeşitli geziler düzenlediler. Bu geziler sırasında çeşitli konularda tartışmalar yaptılar. Çok sayıda emekçi gencin katıldığı bu geziler aynı zamanda EGB örgütlenmesinin geliştirilmesi amacını da güdüyordu.

15 Ağustos günü 105 köylü gencin katıldığı bir gezi yapılarak Ören kasabası EGB temsilciliği seçim yapılarak oluşturuldu. Aynı gün Dedeyazı köyünde yapılan EGB toplantısına ise 35 genç katıldı. Bunların her ikisinde de YDGD'ler, YDGF ve EGB örgütlenmesi anlatıldı. Günlük sistemli ve sürekli bir propaganda ve ajitasyon faaliyetinin önemi üzerinde duruldu. Ayrıca kültür sanat faaliyetinin mücadelemizdeki yeri ve önemi anlatılarak kültür sanat kolunda çalışacak arkadaşlar belirlendi. Gezi sırasında saz ile çeşitli marşlar ve türkülerin söylenmesi geziye coşkulu bir hava verdi.

Ören EGB kurulur kurulmaz çalışmalarına başlayarak EGB'yi köy gençliğine tanıtmak için onlarca gencin katıldığı mahalle toplantıları düzenledi. Ayrıca kısa bir çalışmadan sonra 30-35 kişinin katıldığı bir futbol turnuvası düzenledi. Bu sırada spor konusunda burjuva-feodal düzenin teşhiri yapıldı.

Malatya YDGD emekçi gençlik gezilerinin yanısıra çeşitli konuların tartışıldığı bütün gençliğin katıldığı geziler de düzenlenmiştir.

24 Temmuz günü Boztepe gençliği 40 kişinin katıldığı bir gezi düzenledi. Gezide IMF teşhir edilerek, Maraş katliamının içyüzü, TİKP'nin sahte U-2 kampanyası ve gençlik örgütlenmesi konuları tartışıldı.

28 Ağustos'ta yapılan diğer geziye 150 kişi katıldı. Gezide seçimlerin gerçek niteliği ortaya konularak gençlik seçimleri boykot etmeye çağrıldı. "Apocular" denen çetenin provokasyonları açıklanarak, bu çetenin gerçek yüzü teşhir edildi.

SOSYAL-FAŞİST SALDIRGANLAR TECRİT OLUYOR

Sınıf mücadelesinin keskinleşmesine paralel olarak bütün sosyal-faşistlerin gerçek yüzleri kaçınılmaz olarak açığa çıkıyor. Çünkü her somut olayda faşist diktatörlüğün, gericiliğin safında yer alıyorlar, devrimcilere saldırıyorlar. Bunun sonucu olarak da daha fazla teşhir ve tecrit oluyorlar. Teşhir ve tecrit olan sosyal faşistler son "çare" olarak saldırganlaşarak güç toplamaya çalışıyorlar. Fakat bu çabaları da devrimciler tarafından her yerde boşa çıkarılmaktadır. Bugün sosyal faşistlerin tecriti en küçük kasabalara kadar yaygınlaşmaktadır.

SÜRMENE

Sürmene'de gençliğin güçlenen demokrasi mücadelesini durduramayan faşist diktatörlük, şimdi de İGD'nin saldırılarını ve provokasyonlarını gündeme getirmiştir.

Halkın Kurtuluşu taraftarları ilçede sosyal faşist TİKP'nin parti örgütü açması üzerine bir bildiri dağıttılar. Bildiride TİKP'nin yanısıra Rus uşağı İGD'nin de yüzünü teşhir eden yazılar yer alıyordu. İGD'nin gençliğe ve devrimcilere karşı tıpkı ÜGD'li faşistler gibi giriştiği silahlı, bombalı saldırılar açıklanıyordu. Bu gerçeklerin açıklanması karşısında başka bir şey yapamayan İGD'liler 20 kişi olarak 4 devrimciye saldırdılar. Fakat yine de devrimcilerden gereken cevabı aldılar. Çevreden olay yerine gelen devrimcileri görünce de kaçtılar.

KONYA-GÖKTEPE

Ermenek ilçesine bağlı Göktepe kasabasında bulunan Göktepe Yurt-Der seçimlerinde, pratik hayatta iyice teşhir edilen sosyal faşistler dernek üyeliğinden atıldılar. Bunu üzerine daha da saldırganlaştılar. Bu sırada olan; derneğin faşistler tarafından soyulması olayını gerçeği bilmelerine rağmen Halkın Kurtuluşu'na çamur atmak için bir araç olarak kullanmaya kalkıştılar. Yurtsever devrimci gençler bunların hesabını kendilerinden sorunca kurtuluşu silahta bıçakta buldular. Fakat bu olay da onların daha fazla teşhir olmasını getirdi.

SARAYKÖY

İzinli ve belediyenin gösterdiği yere "Maraş katliamının hesabı sorulacak", "MHP-ÜGD kapatılsın" isimli afişlemeye çıkan YDGD üyesi gençlerin üzerine başta faşist komiser vekili olmak üzere tüm emniyet görevlileri saldırmışlardır.

YDGD üyelerinin afişleme yaptığı yere sarhoş olarak gelen faşist komiser vekili önce ağıza alınmayacak küfürler ederek ruhsatsız silahıyla ateş açmıştır.

Olay yerinde afişleme yapan YDGD'li bir arkadaş yakalanarak adliyeye götürülmüştür. Bunun üzerine YDGD'li arkadaşlardan biri arkadaşın tutuklanma sebebini öğrenmek için adliyeye gittiğinde onu da tutuklamışlardır. Daha sonra faşist komiser vekili ve emniyet görevlileri dışardan getirttikleri ekip ve jandarmayla birlikte sokakta caddede gördükleri bütün herkesi, ellerindeki silahlarla ateş ederek kovalamaya başlamışlardır. Ayrıca sabaha kadar YDGD üyesi birçok arkadaşın evi basılmıştır. O gece 5 kişiyi tutuklamışlardır. Bunlardan dört tanesi YDGD üyesidir.

YDGD'liler olayın ertesi günü bu saldırıyı Sarayköy halkına teşhir etmek için bütün evlere teker teker bildiriler dağıtmışlardır.

Bu saldırı karşısında sarayköy halkı faşist komiser vekiline ve faşist diktatörlüğün resmi güçlerine karşı büyük bir kin ve nefret beslemektedir.

Adana

Sıkıyönetim Sökmüyor

Adana'da sıkıyönetimin gençliği ve halkı yıldırmak için giriştiği terör estirme çabaarı sürüyor. Bunlar her defasında da gençliğin yiğit mücadelesiyle geri püskürtülüyor.

Son olarak sıkıyönetim spor yapan gençlere saldırarak mahallede terör estirmeye kalkıştı. YDGD'li gençlerin düzenlediği ve 8 takım arasında yapılan OKTAY-FAYSAL turnuvasının final maçının sonunda, jandarma futbol sahası içinde bulunan devrimcilerin oturduğu çay bahçesini bastı. Bir devrimciyi götürmeye kalkıştılar. Başta sporcu arkadaşlar olmak üzere tüm gençler "burası bizim dinlenme, oturma yerimiz, arkadaşımızı götüremezsiniz" diyerek buna karşı çıktılar. Bunun üzerine jandarma azgınca sağa sola rastgele ateş etmeye başladı. Böylece gençleri korkutup dağıtacağını sanıyordu. Fakat aksine gençler taş ve sopalarla jandarmaların üzerine yürüdüler.

Jandarmayı sıkıştırdıktan sonra Kahrolsun Faşist Diktatörlük, Sıkıyönetim de Sökmeyecek, Kahrolsun Sıkıyönetim, Halkın Kurtuluşu Engellenemez sloganlarını haykırarak beklemeye başladılar. Korkudan bir yere kıpırdayamayan jandarmaları ancak yardım için telsizle çağırdıkları 10-15 araba dolusu polis ve jandarma alıp götürebildi. Bundan sonra mahallede yolları tutarak, kahveleri basarak. önlerine gelen dipçikle saldırdılar. Çevreden topladıkları 17 genci gözaltına aldılar.

Bunun üzerine yurtsever devrimci gençler geç saatlere kadar çevredeki sokakları ve evleri tek tek gezerek saldırıları teşhir ettiler. Ayrıca mahallede yapılmakta olan iki düğünde konuşmalarla ve bildiri dağıtarak saldırıyı teşhir ettiler. Bu olayların sonucunda mahalle halkının ve gençliğinin faşist diktatörlüğe ve sıkıyönetime karşı kini daha da büyüdü.

ankara-battalgazi

Polis-Jandarma terörü

28 Ağustos 1979 günü faşist diktatörlüğün resmi silahlı güçleri, Battal Gazi semtinde, kendi halinde bir dişçiyi sokak ortasında katletti. Bu olay, burjuva basınında çarpıtılmış olarak yer aldı. Sözde "dur" ihtarına uymayan "anarşist", polis ve jandarmaya ateş etmeye başlamış, bu çatışma sonucu dişçi ölmüştü. Gerçekte olay hiç de böyle değildir. Geç evine giderken açıktan açığa polisin ve jandarmanın ateşi ile öldürülmüştür. Ve ortada çatışma yoktur.

Bu olaydan sonra faşist diktatörlük bütün semt üzerine yoğun terör estirmeye başladı. Sözümona "haklı" olduğunu göstermek amacıyla 7-8 kişinin kendilerine ateş açtığını, birinin vurulduğunu, diğerlerinin kaçtığını söyleyerek onları bulmak bahanesiyle rastgele evleri basmaya başladılar. Girdikleri her evi harabeye çeviriyorlardı.

Bu arama sırasında ellerine fırsat geçtiğini zannederek, genç işçilerin mesleki örgütü ANK.GİB-DER'i tahrip ettiler. Genç işçiler bu derneği Battal Gazi'de Feridun Çelik Mahallesinde gecekondularda kendi elleriyle inşa etmişlerdi. Genç işçilerin kendi alın terleriyle derneklerini inşa etmeleriyle beraber SİTELER'de mücadele alabildiğine yükselmişti. Genç işçiler birçok direniş ve eylem gerçekleştirmişlerdi.

Mücadelenin bu şekilde hızlı gelişmesi, faşist diktatörlüğü çileden çıkarmaya yetiyordu. Semtteki olay da saldırı için iyi bir bahaneydi. Dernekte kimse olmamasına rağmen kapıları taş ve dipçikle parçalayarak içeri girdiler ve içerideki eşyaları tahrip etmeye başladılar. Herşeyi kırıp parçaladılar. Yalnızca camları kırmakla yetinmeyerek pencere çerçevelerini de parçaladılar. Su görmüş kuduz köpek gibi herşeyi paramparça ettiler. Sadece duvarlar kaldı. Dernekte bulunan çekmeceli masayı da beraberlerinde götürdüler.

Bütün bu vahşet sürerken onları seyreden 1-2 ev kadınına küfür ederek onları sıkıyönetime götürmekle tehdit ettiler. 10-11 yaşındaki bir çocuğun elindeki küçük çanı "sen devrimcilere bu çanla haber veriyorsun" diyerek gözaltına aldılar.

Ordu-YDGD

«Fındık Taban Fiyatları Yükseltilsin» kampanyası faaliyetleri

Ordu YDGD'liler proleter devrimci hareketin Karadeniz bölgesinde fındık taban fiyatlarının yükseltilmesi, yoksul ve küçük üreticilerin devrim mücadelesine kazanılması için yürüttüğü çalışmalara aktif olarak katıldılar.

YDGD'liler önce Karacaömer, Eskipazar, Yıldızlı, Hatıplı, Yemişli, Bayadı köylerinden arkadaşlarla kendi aralarında bir toplantı yaptılar. Bu toplantıda ülkenin ve bölgenin içinde bulunduğu durumu, köylülüğün ve gençliğin devrim mücadelesindeki yerini, önemini tartıştılar. Köylülüğün ve gençilğin kazanılması için nasıl bir faaliyet yürütülmesi gerektiğini belirlediler.

Daha sonra yaptıkları bu toplantının ışığında köylerde çalışmalara başladılar. Halkın Kurtuluşu gazetesinin çıkarttığı özel sayıyı ve çeşitli bildirileri dağıttılar. Çeşitli afişlemeler yaptılar. Ayrıca bu köylerde, köylülerin ve gençlerin katıldığı toplantılar düzenlediler. Bu toplantılar çok canlı ve tartışmalı geçti. Toplantılarda komprador-feodal düzen ve mevcut burjuva partiler teşhir edildi. Köylüler bu toplantılarda söz alarak yaptıkları konuşmalarla içinde bulundukları durumu ve şu ana kadar geçmişte yürüttükleri mücadeleleri anlattılar. Toplantılara 250 civarında üretici köylü ve genç katıldı.

YDGD'liler yürüttükleri bu faaliyetten sonra çalışmaların yapıldığı köylü gençlerinde katıldığı bir değerlendirme toplantısı yaptılar. Yürütülen faaliyetleri değerlendirerek hataları, zaafları ve budan sonra nasıl bir faaliyet yürütülmesi gerektiğini tesbit ettiler. Ayrıca bu toplantıda çalışmaların sürekli, sistemli ve kalıcı olması için köy temsilcisi gençlerin içinde yer aldığı ortak bir komite oluşturdular.

Yaşasın Tarsus direnişi

Tarsus, 1-4 Eylül arası Tarsus halkının faşist diktatörlüğe karşı, yiğit bir direnişine sahne oldu. Tarsus halkı; yaşlı-genç, kadın-erkek, ellerindeki imkânlarla 4 gün faşist diktatörlüğün saldırılarına göğüs gerdi. Burjuva basını, TRT olayları tamamen çarpıtarak verdi. O, özel olarak direnişin en önünde yer alan proleter devrimcilerden, devrimcilerden bahsetmedi. Direniş boyunca Tarsus halkı güçlerini birleştirdi Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol taraftarları saldırılara karşı omuz omuza mücadele ettiler, güçlerini birleştirdiler.

Tarsus, tarım ve sanayi işçilerinin yoğun olduğu ve sınıf mücadelesinin yüksek olduğu bir bölgedir. Halkın ve gençliğin mücadelesi her gün yeni boyutlar kazanmakta, mahalle ve birimlerde sürekli yükselmektedir. Sivil faşistler bulundukları yerlerde barınamaz hale gelmiştir. Faşist diktatörlük bu mücadeleyi bastırmak için tüm gücüyle çalışmakta, terör ve baskı yoğunlaşmaktadır. Tarsus, faşist diktatörlük tarafından "pilot bölge" seçilmiştir. Fasist diktatörlük son günlerde iyice yükselen mücadeleyi bastırabilmek için töreri yoğunlaştırmış, bir dizi provokasyona girişmiştir. 20 Ağustos'ta MİSK'li faşistler PAKTAŞ işçilerine azgınca saldırdı. Fakat işçilerin direnmesi ile emellerine ulaşamadan kaçtılar. Daha sonra başını ÜGD Başkanı M.Canciğer'in çektiği 150-200 kişilik faşist sürü Yeşilyurt (Pompa) Mahallesine saldırmış, bir evi bombalamıştı. Bu saldırı da halk ve devrimciler tarafından püskürtüldü. Öte yandan Musalla Mahallesi halkı, alt-üst geçit yapılması için 9 ve 15 Ağustos günlerinde verdikleri direnişle yeni ve güçlü mevziler kazandılar. Vali, komutan, polis ve jandarmayı dize getirdiler. Polis artık Musalla'dan geçemiyordu. Faşist diktatörlük Musalla'nın yiğit halkından güçlü bir tokat yemişti.

Saldırıların boşa çıkması ve halkın mücadelesinin yeni mevziler kazanması diktatörlüğü telaşa düşürdü. Diktatörlük, MİT'in "hassas bölge" ilan ettiği Tarsus'a güçlerini yığdı. Başta MİT' Mersin Valisi, Kaymakam, polis olmak üzere MHP—ÜGD'li sivil faşistlerin de katılımıyla tezgahladıkları provokasyonu adım adım gerçekleştirmeye çalıştılar.

PROVOKASYON 1 EYLÜL'DE UYGULANMAYA BAŞLADI

MİT, Kontr-gerilla, MHP ve ÜGD gibi cinayet şebekeleri eliyle başlatılan provokasyon, 1 Eylül gece saat 2,00'de silahlı dört kişinin Musalla Mahallesinde halka saldırması ile başladı. Bu saldırının amacı mahalleye giremeyen polis ve jandarmanın bunu bahane ederek mahalleye sokulmasıydı. Fakat halkın bu faşistleri anında kovalamasıyla amaçlarına ulaşamadılar. Aynı gün sabah saat 5.00 sıralarında, grevde bulunan tavuk çiftliğinin iki işyerinde grev çadırları onar dakika arayla kurşunlandı ve kaçırılan taksinin şoförü öldürüldü. Saat 9 sıralarında ise MİSK'li faşistler ölen bir faşisti bahane ederek PAKTAŞ işçilerine bir kez daha saldırdılar. TEKSİF temsilcisi demokrat bir işçi ile bir Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimci yaralandı.

Aynı gün saat 21.00 sıralarında ise polisin 15 dakika önce gelip arama yaptığı Eskiömerli Mahallesinde, devrimcilerin çıktığı bir kahve motorsikletli iki kişi tarafından tarandı. Bu saldırı sonucu VELİ DURMUŞ isminde YDGD taraftarı bir devrimci öldü. 4 kişi yaralandı. 1 Eylül günü meydana gelen saldırılar, önce planlı ve organize olduklarını açıkça gösteriyordu.

Ertesi gün (2 Eylül) cenaze töreni düzenlendi. Polis, cenaze törenini engellemek istedi. Önce taşlaşmayla başlayan çatışma, daha sonra silahlı çatışmaya dönüştü. Cenazeye katılan iki bin civarında kitle, polisi püskürttü. Polis, arabasını bırakarak kaçtı. Halk, polis arabasını ateşe verdi. Daha sonra slogan ve pankartlarla cenaze mezarlığa götürüldü. Burada yapılan törende Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol taraftarı birer kişi konuşma yaptı. Bu arada cenaze töreninde kaçan polis iyice saldırganlaştı. Halka gözdağı vermek için, Çıkartma Filosu Komutanı, Mersin Valisi, Mersin Emniyet Amiri, çok sayıda polis, panzer ve jandarma birliği desteğinde Musalla Mahallesinden geçmeye kalkıştılar. Fakat Musalla'nın yiğit halkı bu işgalci güçlere karşı mahallesini savundu. Jandarma ve polis, panzer desteğinde, otomatik silahlarla tarayarak halka saldırdılar. Bu arada polis bir çobanın kafasına üç kurşun sıkarak öldürdü ve cesedi kaçırarak kaybetti. Halk, bu saldırılar karşısında yılmadı. En önde işçiler (Özellikle DSM'li işçiler) olduğu halde direndi. Halk, saldırıya karşı taş savuruyor, sopa atıyor, kurşun sıkıyordu. Sopa, taş, Av tüfeği vb. eline geçen her türlü savunma aracıyla kendisini savundu. Çatışma sonunda polis, mahalle halkından yakalayildiğini günlerce işkenceye yatırdı, tutukladı.

Faşist diktatörlük, bunlarla yetinmedi. Çünkü amacına ulaşamamış, halkın güçlü direnişi ile karşılaşmıştı. Daha da kudurganlaştı. Provokasyona ertesi gün de devam etti. 3 Eylül günü polis, faşistlerin barınamadığı Fatih Mahallesi (Demirkapı)ne geldi. Bir sarhoşun dur ihtarına uymamasını bahane ederek, fakat tam tersi yönde mahalleyi taramaya başladı. Orada bulunan bir kadın ağır yaralandı. 13 yaşındaki kızı ise olay yerinde öldü.

Devrimciler ve halk, hemen olay yerinde toplandı. Sabaha kadar ateş yakılarak, Adana-Ankara yolu trafiğe kapatıldı. Polise karşı kini en yüksek noktaya çıkan halk, polis karakolunu bastı. Karakol halk tarafından kurşunlandı, tahrip edildi. Ertesi gün, yapılan cenaze törenine iki bini aşkın kitle katıldı.

İÇİŞLERİ BAKANI, HALKIN İÇİNDE TEŞHİR EDİLDİ

Faşist diktatörlük yanılmıştı. Halkın mücadelesini bastırmaya yönelik saldırıları geri tepmiş,halk direnerek mücadelesini daha da yükseltmişti. Diktatörlük yükselen direnişin karşısına geçememişti.

Proleter devrimciler, olaylardan sonra bir bildiri dağıtarak, faşist provokasyonu ve diktatörlüğü teşhir ettiler, halkın direnişini dile getirdiler.

Halkın direnişi karşısında geri adım atan faşist diktatörlük, bu kez de göz boyama silahına başvurdu. 9 Eylül günü İçişleri Bakanı Tarsus'a geldi. Proleter devrimciler, bunun üzerine İçişleri Bakanını teşhir etmek için çalışmalara başladılar. Halkı, faşist diktatörlüğün manevralarına ve İçişleri Bakanı'nın oyununa gelmemeye çağırdılar. Musalla Mahallesinde ev ev dolaştılar. 9 Eylül günü halk, İçişleri Bakanının oturduğu kahveyi doldurdu. Bakan, "olaylara üzüldüğü" , alt-üst geçit yaptıracağı ve bazı kötü polislerin görevden alınacağı" şeklinde demagojilere başladı. Bunun üzerine Halkın Kurtuluşu taraftarı bir proleter devrimci söz alarak faşist diktatörlüğü ve İçişleri Bakanını teşhir etti. Konuşmayı kesmek isteyen İçişleri Bakanı, halkın müdahalesi sonucu susmak zorunda kaldı. Konuşmacı, alt-üst geçidin yapılması, polisin Musalla'ya girmemesi, işkenceci ve katil polislerden hesap sorulması, Kaymakamlık'ın altındaki işkencehanenin dağıtılması vb. halkın taleplerini sıraladı. Konuşma bittiğinde halk, konuşmayı uzun süre alkışladı, tezahüratta bulundu. İçişleri Bakanı "arkadaşın söyledikleri şeyler son derece doğrudur" demek zorunda kaldı. "Fakat tahrike kapılmamak gerekir" şeklinde demagojisi bir devrimci tarafından bir kez daha teşhir edildi. Yapılan saygı duruşundan sonra kitle dağıldı.

VELİ DURMUŞ

konya

Gençlik MHP toplantısını dağıttı

Konya'nın Karaman ilçesinin Akçaşehir kasabasında Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Yol taraftarı devrimciler MHP genel başkan yardımcısı Tahsin Ünal önderliğinde yapılan MHP toplantısını basarak dağıttılar.

MHP genel başkan yardımcısı Tahsin Ünal bayram gezisi diyerek köye geldi. Bayram gezisi diyerek köye gelen Tahsin Ünal'ın ilk işi az sayıdaki taraftarıyla toplantı yapmak ve onları halka ve gençliğe saldırtmak oldu. Tahsin Ünal köye gelir gelmez çömezleriyle bir toplantı yaptı. Toplantının ertesi günü akşam faşistler devrimcilerin oturduğu kahveye gelerek saldırdılar. Fakat halk ve gençlik faşistlerin bu saldırısını boşa çıkardılar. Faşistlere gereken cevap verildi. Bunu yeterli görmeyen bir avuç faşist, başlarında MHP genel başkan yardımcısı Tahsin Ünal ve Naci Ünal, Naci İnan, gece bekçisi Ali'nin bulunduğu bir toplantı yaptılar. Faşistlerin toplantı yaptığını duyan Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol taraftarı devrimciler toplantıyı basıp dağıttılar.

ANKARA TUZLUÇAYIR

«Apocu» faşistlerin saldırıları

Tuzluçayır, yoğun olarak emekçilerin oturduğu bir gecekondu mahallesidir. Mahalle, halkın uzun ve kararlı mücadelesi sonucu MHP'li ÜGD'li faşistlerin sökülüp atıldığı, polis ve jandarmanın ise geriletildiği anti-faşist bir bölge olarak bilinir.

Tuzluçayır üzerinde Faşist Diktatörlük şimdiye kadar birçok oyun tezgahlamıştır. Ama tüm bu oyunlar emekçi halkın mücadelesi sonucu boşa çıkartılmıştır. Bunun üzerine hakim sınıflar Tuzluçayır halkını içten vurabilmek için kendilerine "Apocu" adını veren ajan-provakatör çeteyi kullanmaya başladılar. "Apocular" ilk saldırılarına kılıf olarak "sömürgecilik" yaygarasını kullandılar. Saldırganlaştıkça teşhir oldular, teşhir oldukça saldırganlaştılar. Geçtiğimiz günlerde Mehmet Uzun adlı kişiyi davadan döndüğü için öldürmeleriyle iyice yüzleri açığa çıktı ve bu da kendi tabanlarındaki kandırılmış unsurların gerçekleri görerek onlardan ayrılmalarını getirdi. Bugün bu çetenin yüzünü görerek ayrılanlar sürekli olarak tehdit edilmektedir. Çeşitli olaylar sonucu iyice teşhir olmanın ve tabanlarındaki bazı unsurların ayrılmasının verdiği hınçla 1.9.1979 günü iki Halkın Kurtuluşu ve üç D.Yol taraftarına saldırdılar. İki Halkın Kurtuluşu taraftarı arkadaş yaralandı. Olaydan bir iki gün sonra Yurtsever Devrimciler yaralı arkadaşlarını ziyarete gittiler. Ziyaret dönüşü "Apocuların"ın ihbarı üzerine jandarma kitleye saldırarak ateş açtı, dağılan kitleyi bu defa "Apocular" taradılar. Bu arada bir "Apocu" saldırgan kitle tarafından yakalanarak dövüldü. Bu olayların da etkisiyle yaralı arkadaşları ziyarete gidenlerin sayısı 200'ü buldu. Ziyaretçiler arasında "Apocu" saldırganlardan bazılarının ana ve babaları da vardı. Tüm ziyaretçiler bu kişilerin devrimci olamayacağını, bunların faşist olduklarını belirttiler.

Tüm bu olaylar olurken Halkın Kurtuluşu taraftarlarının birlik çağrılarına diğer devrimci-demokrat gruplar olumsuz cevap vermektedirler. D.Y, taraftarlarına saldırıldığı halde birliğe yanaşmamaktadır. Buna rağmen D.Y taraftarı birçok devrimci bu tavra karşı çıkarak "Apocu faşistlere" karşı gereken tavrı alacaklarını söylemektedirler. D.Sol "bize saldırmıyorlar, bizden korkuyorlar" diyerek; Kurtuluş ve Kava ise onları "devrimci" olarak değerlendirdiklerinden "Apocu" çeteye karşı tavır almayacaklarını söylediler.

Bugün Tuzluçayır'da Yurtsever Devrimciler "Apocular"ın teşhir ve tecriti faaliyetini yoğunlaştırarak sürdürmektedir. Tuzluçayır halkı Ankara'nın başka hiçbir bölgesinde barınamayan "Apocu" faşistleri bünyesinden söküp atacaktır. Halkın doğru devrimci önderlik altında hızla gelişen örgütlü mücadelesi önündeki tüm barikatlar yıkılacaktır.

DSM saflarında birleşelim!

Metalurji işkolunda toplusözleşme görüşmeleri Eylül ayı başından itibaren başladı. Ekim ayından itibaren de Tekstil işkolunda 130 bin tekstil işçisini ilgilendiren toplusözleşme görüşmeleri başlayacak. Böylece yoğun bir toplusözleşme dönemine girmiş bulunuyoruz.

PATRONLAR, DEVLET VE SENDİKA AGALARI KOL KOLA

MESS'e bağlı 170 işyerinde 40 bin metalurji işçisinin toplusözleşme görüşmeleri sürerken MESS patronları daha önce de açıkladıkları gibi; toplusözleşmelerde "hiçbir şey vermeyecekleri" konusunda kararlı olduklarını söylüyorlar. İşçi sınıfını açıkça tehdit ediyorlar. İşçi sınıfına gözdağı vermek için şimdiden işten atmaları tenkisatları hızlandırdılar. "Ücretlerin hayat pahalılığını doğurduğu ve çok yüksek olduğu" demagojisini artırdılar. "Ücretlerin dondurulması", "toplusözleşmelerde düşük tutulması" şeklinde isterik çığlıklar atıyorlar.

MESS patronlarının bu istekleri, hükümet tarafından memnuniyetle yerine getiriliyor. Başbakan "ücret artışı isteklerinin çok fazla olduğunu ve karşılanamayacağını" söylüyor. Hükümet, Çukobirlik'te imzalanan toplusözleşmeyi "çok fazla ücret zammı getirdiği" gerekçesiyle iptal etmişti. Sıkıyönetim ise patronlara güven, işçilere gözdağı vermek istiyor. Grev ve direniş yapan işçilere pervasızca saldırıyor. Toplusözleşme görüşmeleriyle birlikte bu saldırıları daha da artırdılar.

Her türden sendika ağası ise, toplusözleşmelerde işçi sınıfını burjuvaziye en "iyi" bir şekilde peşkeş çekmeye çalışıyor. Fakat onlar, bunu sahte işçi dostu, "işçi haklarının savunucusu" pozlarda yapmaya çabalıyorlar. Toplusözleşme dönemi aynı zamanda yetki dönemidir. Faşist, reformist, revizyonist sendika ağaları yetkiyi kazanmak, koltuklarını ve egemenliklerini sürdürmek ve işçi sınıfının gözünü boyamak için olmadık adiliklere, demagojiye ve sahtekarlığa başvuruyor. Türk-İş'in, DİSK'in, en tescilli işçi düşmanı, sendika ağaları, "işçi dostu" kesiliyor, işçi haklarından bahsediyorlar. Sendika ağaları pervasızca sahtekarlık örgütlüyor. Yetkiyi kazanabilmek için sahte üye fişinden, işçileri tehdite kadar her türlü yolu deniyorlar.

MADEN–İŞ YÖNETİMİNİN SAHTE SAVAŞIM ÇIGLIKLARI

Bu sahtekarlık ve demagojilerin en uç örneğini revizyonist TKP'nin güdümündeki Maden-İş veriyor. Metalurji işkolunda toplusözleşme ve yetki döneminin başlamasıyla, Maden-İş'in revizyonist sendika ağaları kılıktan kılığa giriyor. Maden-İş'in sendika ağaları sahte savaşım çığlıklarını son günlerde iyice yükselttiler. İşçi sınıfının toplusözleşmelerde haklarını en iyi koruyacaklarını, % 170'ten aşağı bir ücret artışını kabul etmeyeceklerini ilan ettiler. Talepleri tespit etmek için sözde "anketler" düzenlediler. Kendilerinin atadıkları veya T'K'P militanlarının seçildiği "Toplusözleşme Komiteleri" kurarak işçi sınıfını bir kez daha aldatmaya çalıştılar. "Tabanın söz ve karar sahibi" olduğu, sendika içi demokrasiyi savundukları yalanını yaymaya çalıştılar. Öte yandan "toplusözleşme komiteleri" aldatmacasıyla, metalurji işçilerinin MESS patronlarıma karşı yükselecek grev dalgası ve mücadelelerini bastırmayı planlıyorlar. Çünkü bu "toplusözleşme komiteleri" yoluyla işçilerin MESS patronları ile hesaplaşmasını, üzerinde pazarlık edilecek bir-iki taleple sınırlamayı, yükselecek grev dalgasını bastırma ve işçi sınıfının yönetiminden yoksun bırakıyorlar. Proleter devrimci hareket, işçilere grev komiteleri kurmayı önerirken, bu mücadeleyi ortaya koymakta ve grevlerin, işçi sınıfının birer savaş okulu olmasının yolunu göstermektedir. "Toplusözleşme Komiteleri" aldatmacası, Maden-İş revizyonist ağalarının işçileri şimdiden MESS patronlarına satmaya yönelik yeni bir planıdır. Son günlerde ise yeni bir oyuna başvuruyorlar. Sendikaların ve işçilerin "kafa, kasa ve eylem birliği" yapmasını savunuyorlar. Bununla, işçilerin birliğini savunuyor gözükerek sendika ağalarının tepede birleşmesini savunuyorlar. Ayrıca onlar, bugün diğer revizyonist ve oportünist akımları etraflarında toplamayı amaçlıyorlar. Onlar, tüm bunlarla gittikçe yitirdikleri etkinliklerini ve sallanan koltuklarını kurtarmayı, işçi sınıfını bir kez daha MESS patronlarına satmayı tasarlıyorlar.

Fakat onların yalanları ve sahtekarlıkları tutmuyor. İşçi sınıfının bunların yalanına karnı toktur. Bugüne kadar, Maden-İş'in sendika ağaları ne zaman daha çok "savaşım" diye bağırırlarsa; ardından işçi sınıfına en büyük ihaneti işlemişlerdir. İşte, geçen toplusözleşme döneminde ve MESS grevi sırasında yaptıkları... Geçen toplusözleşme döneminde bu sendika ağaları yine aynı yalan ve sahtekarlıklara başvurdular. MESS'in dayattığı "grup sözleşmesi"ni işçiler kabul etse bile etmeyecek"lerini ilan ettiler. En keskin "sınıf sendikacısı" kesildiler. Ama sonunda ne oldu? İşçilerin baskısıyla gitmek zorunda kaldıkları grevi kırmak için ellerinden geleni yaptılar. İşçilere 45 günde 1000 lira vererek, açlığa mahkum ettiler. İşçileri grevden caydırmaya çalıştılar. Fakat bu tutmadı. Yeni yeni oyunlar tezgahladılar. En sonunda MESS patronlarıyla tam bir ihanet sözleşmesi imzaladılar. MESS

patronlarının dayattığı grup sözleşmesini kabul ederek toplusözleşme düzenine ilk kez grup sözleşmesini soktular, görüşmelerden önce savundukları sahte çığlıkları yaladılar. MESS ile yapılan toplusözleşme, Maden-İş'in sendika ağalarının hain yüzünün göstergesidir.

Maden-İş'in sendika ağaları "tabanın söz ve karar sahibi olması"ndan, "sendika içi demokrasi"den bahsediyorlar. Fakat, sendika içi demokrasinin en büyük düşmanı kendileri değil midir? İşte, Maden-İş tüzüğü ortada. Maden-İş'in tüzüğü, Türkiye'deki sendika tüzükleri içinde en anti-demokratik olanlardan biridir. Bu tüzük hem işçilerin sendikal faaliyete katılmasının, hem de sendika ağalarına karşı yükselebilecek en ufak bir hoşnutsuzluğun önüne dikilmiş bir barikattır. Maden-İş sendika ağaları bu tüzüğe dayanarak, yüzlerce işçiyi sendikadan ihraç etmiştir. Tüzüğün yetmediği yerde ise bu sendika ağaları, patronlarla anlaşarak işçileri işten attırmaktadır. Maden-İş bugün T'K'P militanlarının bir çiftliği haline gelmiştir. İGD'li faşistler sendikanın her türlü işine karışmakta, işçilerden kesilen aidatlar, sendika ağalarının, T'K'P'nin, İGD'nin kasalarına akmaktadır. Kemal Türkler ağası, işçilerin sırtından aldığı özel yatlar, kışlık-yazlık evler ile tam bir burjuva hayatı sürmektedir. Maden-İş'li sendika ağalarının "kırdığı ceviz kırkı aşmıştır". Onların ihanetlerini saymaya kalksak bu sayfalara sığmaz.

BURJUVA SENDİKAÇILIĞI : BURJUVAZİNİN EN "BÜYÜK" YARDIMCISI

Fakat Maden-İş burjuva sendikacılığının sadece bir örneğidir. Tüm burjuva sendikal akımlar aynı iplikten dokunmuştur. Faşist, reformist ve revizyonist sendika ağaları değişik nüanslarda fakat aynı şeyi söylemektedirler. Onların temel görevi işçi sınıfına karşı patronların çıkarını savunmaktır. Yalan, demagoji, sahtekarlık ve saldırı hepsinin ortak yöntemidir. Türk-İş'in başındaki faşist sendika ağaları dün kendi elleriyle imzaladıkları ve "tarihi" anlaşma diye lanse ettikleri "Toplumsal Anlaşma"ya karşı çıkıyor. İşçilerin muhalefeti sonucu işlemez hale gelen bu ihanet anlaşmasını patronlara daha iyi kullanılabilir hale getirmeye çalışıyorlar. Düne kadar işçileri CHP'nin kuyruğuna takmaya çalışan, CHP ve Türk-İş'le birlikte işçi sınıfının hayat şartlarını daha bozan "ekonomik önlemler paketi"nin en hararetli savunucusu olan DİSK'in başındaki reformist sendika ağaları, bugün hükümetin "en kararlı muhalifi" pozlarına giriyorlar. vb. vb. Örnekler çoğaltılabilir. Tüm bu örnekler burjuva sendikacılığın işçi düşmanı yüzünü göstermektedir.

Burjuva sendikacılık yıllardır ülkemizde egemenliğini sürdürmektedir. Burjuva sendikacılığı yıllardır işçi sınıfını patronlara peşkeş çekmekte, işçi sınıfına karşı burjuvazinin çıkarlarını savunmaktadır. İşçi sınıfının ekonomik, siyasi, sosyal vb. en haklı taleplerini her türlü yolu deneyerek bastırmaktadır. Buna gücü yetmeyince de işçi sınıfının mücadelesini içten bölmekle, yozlaştırmaya çalışmaktadır. Burjuva sendikacılığın temel ilkesi sınıf işbirliğidir. Burjuva sendikacılığın esas çabası işçi sınıfının kapitalizme yönelmesini engellemektir. Burjuva sendikaları tüzükleri, örgütlenmeleri -ve bir bütün olarak sendikal mekanizmaları ile işçi sınıfının sendikal faaliyete katılmasının ve patronlara ve burjuva sendikacılarına yönelik muhalefetlerini bastırmanın bir aracıdır. Burjuva sendikaları işçi sınıfının sınıf sendikalarına yönelmesini engellemek için her yolu denemektedir. Burjuva sendikaların tepesinde yer alan bir avuç sendika ağası yıllardır emperyalistlere, hakim sınıflara ve cılız da olsa işçi aristokrasisine dayanarak egemenliklerini sürdürmektedir. Sendika ağaları komprador-feodal düzenle bütünleşmiş tam bir sendika patronlarıdır. Onlar, burjuva sendikacılığın çeşitli renklerde uygulayıcılarıdırlar. Faşist, reformist ve revizyonist sendika ağaları emperyalistler ve hakim sınıfların finansmanı ve işçi sınıfının sırtından kazandıkları ile tam bir burjuva hayat sürmektedirler. Onlar, kendi aralarında sürdükleri koltuk ve çıkar kavgalarını, iş, işçi sınıfına karşı birleşmeye gelince bir kenara koyarak, burjuvazinin çıkarlarını savunma yarışına girmektedir.

BURJUVA SENDİKACILIĞI VE İŞÇİ GENÇLİK

Burjuva sendikacılığının yaptıkları işçi sınıfının kopmaz bir parçası olan işçi gençlik için de aynen geçerlidir. Fakat buna ek olarak burjuva sendikacılık genç işçilerin özgül sorunları ve örgütlenmesiyle hiçbir zaman ilgilenmemiş; aksine hasıraltı atmeye çalışmıştır. Burjuva sendikaları yıllardır işçi gençliğin özgül ekonomik, sosyal ve kültürel sorunlarını unutturmaya çalışmıştır. Bugün yaşanan toplusözleşmelerde de açıkça görüldüğü gibi, toplusözleşmelerde genç işçilerin özgül taleplerinin lafı bile edilmiyor. Öte yandan burjuva sendikaları, genç işçilerin önemli bir kısmının çalıştığı küçük işyerleri ve atölyelere ise hiç el atmamıştır. Aksine buralarda çalışan genç işçi ve çıkarların örgütlenmesiyle hiçbir zaman ilgilenmemişlerdir. Büyük işyerlerinde çalışan işçi sınıfının aidatları kasalarına dolduran sendika ağalarına, az sayıda işçinin yer aldığı küçük işyerleri "cazip" gelmemiştir. Özellikle Maden-İş ağaları "işçi sınıfının gençliği" vb. lafları ağzından düşürmemesine rağmen, kendilerine getirilen örgütlenme tekliflerini sürekli reddetmektedir. Aynı zamanda bu, burjuva sendikacılığın, örgütlenmeden duyduğu korkunun ifadesidir. Örgütlenme bilincinin nispeden daha geri olduğu küçük işyerleri bu bilincin gelişmesi için kendi haline bırakılmış, genç işçilerin dinamikliğiyle birleşmesi özel olarak engellenmiştir. Genç işçilerin dinamikliği, atılganlığı burjuva sendikacılığın her zaman korkusu olmuştur. Bu nedenle onlar, genç işçilerin sendikal faaliyete katılmaması için özel çaba sarfetmişlerdir. Bu konuda yoğun bir demagoji ve saldırı örgütlemişlerdir. Sendika ağaları, sürekli genç işçilerin "toy" olduğunun propagandasını yapmıştır. Fabrikalarda genç-yaşlı işçi ayrımı yaparak işçileri bölmeye çalışmıştır. Öte yandan genç işçiler, yoğun bir saldırının hedefi olmuştur. Maden-İş'in revizyonist ağaları bu konuda oldukça tecrübelidir. Onlar, genç işçileri zorla saldırı örgütü İGD'ye üye yapmakta, İGD'yi genç işçilere karşı bir saldırı üssü olarak kullanmaktadır. Faşist sendikacılık ise tüm sınıf gibi genç işçilerin de her an karşısına dikilmektedir. Reformist sendikacılır tüm sınıfa yönelik ağulama çabalarını genç işçiler içinde çok daha yoğun sürdürmektedir.

Fakat bugün burjuva sendikacılığın çabaları artık boşa çıkarılmaktadır. Burjuva sendikaların egemenlikleri sarsılmaktadır. Burjuva sendikacılık hızlı bir çöküş içine girmiştir. Artık işçi sınıfı burjuva sendikalar karşısında alternatifsiz değildir. Sınıf sendikaları hızla doğmakta ve büyümektedir.

BURJUVA SENDİKACILIGIN TEK ALTERNATİFİ SINIF SENDİKALARIDIR

Hızla büyüyen sınıf sendikacılığı, her alanda burjuva sendikacılığının, sendika ağalarının ve patronların karşısına dikilmektedir. Sınıf sendikacılığı hızla güçlenmektedir. DSM'ler burjuva sendikacılığı ve patronların karşısına dikilmektedir. Metalurji işçilerinin sendikası DEVRİMCİ DEMİR–İŞ, bu işkolundaki burjuva sendikacılığa karşı mücadeleyi yükseltmektedir.

Sınıf sendikalarının bir biçimi olan DSM (DEVRİMCİ SENDİKA MUHALEFETİ)'ler hızla yaygınlaşmakta, büyümektedir. DSM'de birleşen işçi sınıfı Adana'da, İzmir Tekel'de, İstanbul Coca Cola'da vb. olduğu gibi sınıf mücadelesinin güçlü örneklerini vermektedir. Bu pratik DSM'lerin sadece sendika ağalarına karşı "basit" bir muhalefeti değil, burjuva sendikacılığı ve patronlara karşı işçi sınıfını örgütleyen harekete geçiren sınıf sendikalarının bir biçimi olduğunu göstermektedir. Çünkü DSM'ler, sınıf sendikalarının tüm ilkeleri ve programıyla donanmıştır.

Sınıf sendikacılığı, burjuva sendikalarından ve düzenden tam bir kopuşu ifade etmektedir. Onun en temel ilkesi sınıf işbirliğinin reddi ve kapitalizme karşı kararlı mücadeledir. Onun hedefi sömürünün ve sınıfların ortadan kalktığı sosyalizm ve sınıfsız topluma varmaktır. Sınıf sendikacılığı işçi sınıfının ekonomik mücadelesinin tavizsiz savunucusu, yol göstericisidir. Sınıf sendikaları bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin, başta Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı olmak üzere demokrasi taleplerinin en kararlı savunucusudur. O, işçilerin ulusal ve uluslararası birliği için mücadele etmektedir. Sınıf sendikaları, sendika içi demokrasinin gerçek savunucusu ve uygulayacısıdır. O, işçilerin sendikal faaliyete katılmasını engelleyen burjuva sendikalarının tüzüklerinin, gereksiz bürokratik yönetim kademeleri ve örgütlenmelerine karşı, devrimci tüzük ve örgütlenmeye sahiptir.

SINIF SENDİKALARI VE İŞÇİ GENÇLİK

Sınıf sendikacılığı ve onun bir biçimi olan DSM'ler, diğer sınıf taleplerinin yanı sıra genç işçilerin özgül taleplerinin en kararlı savunucusudur. O, işçi gençliğin tüm haklardan yararlanması, işçi gençliğin özgül ekonomik, sosyal, kültürel taleplerinin kazanılması için mücadele etmektedir. DSM'ler genç işçilerin, işçi sınıfının yılların mücedelesiyle kazandığı, sendika, sigorta, grev, toplusözleşme, iş güvenliği, ücretli izin vb. sosyal haklardan tam yararlanmasını, daha düşük olan ücretlerinin yükseltilmesini, mesleki eğitim, 8 saatlik işgününün her yerde uygulanması, 18 yaşından küçüklere 6 saatlik işgünü ve gece çalıştırılmasının yasaklanması, genç işçilerin kültürel ve bedensel gelişmesini sağlayacak imkanların sağlanması vb. özgül talepleri için mücadeleyi diğer sınıf talepleri ile birlikte ele almakta ve kararlılıkla savunmaktadır.

Devamı 14'de

ADANA-MENSA İNŞAATINDA DİRENİŞ

Mensa Ek Tesis İnşaatında toplam 260 işçi çalışmaktadır. İşçiler, 145 lira ücretle patronun yoğun baskısı altında çalıştırılmaktadır. Sigorta süreleri çalıştıkları süreden çok daha az gösterilmektedir. İşyerinde korsan sendika "Yapı-İş" yetkilidir. İşe alınan işçi, hemen o gün patron tarafından bu sendikaya üye yapılmaktadır. Bu "sendika", işçileri 3 yıllığına 33 liralık bir zamla patrona satmıştır.

Durumları her geçen gün daha bozulan işçiler, sonunda direnişe geçtiler. Önce bir toplantı yaparak çeşitli taleplerini tespit ettiler, birliklerini sağlamlaştırdılar. Aralarından 8 kişilik bir komite seçerek, 5 Eylül'de direnişe başladılar. İşçiler % 50'lik ücret artışı, ikramiye ve çeşitli yardımlar, yıllık ve aylık izinlerin düzenlenmesi, işgüvenliği, iş kazalarına karşı tedbir, sigortaların eksiksiz bildirilmesi, 1 Mayıs'ın işçi bayramı olarak tanınması vb. haklar istemektedirler.

Bu arada, direniş sürerken, DHY adlı dışarıdan gelen grup, işçileri bölmeye yönelik bir faaliyet sürdürmektedir. Proleter devrimci harekete yönelik karalama kampanyasını tüm hareketlerinin merkezine koyan bu grup, sahte "DSM" adına, işçi sınıfı birliğine ve gerçek sınıf sendikacılığına saldırmaktadır. Fakat onların bu saldırıları işçilerin daha sıkı devrimci birliğiyle boşa çıkarılmaktadır.

Çiftkaplan işçileri

"İŞTEN ATILMALARA KARŞI MÜCADELE EDİYORUZ"

Biz, İstanbul'da Çiftkaplanlar isimli bir tekstil atölyesinde çalışan işçileriz. Patron, işyerinde yetkili olan Tekstil'in sendika ağalarının da desteğini alarak, işçiler üzerinde baskı uygulamakta, onların birliğini parçalamaya çalışmaktadır.

Biz DSM taraftarı işçiler, uzun zamandan beri başlattığımız mücadele sonucu, kadın-erkek işçiler arasındaki ayrıcalığı ve yoz ilişkileri belli oranda ortadan kaldırdık. Tüm işçilerle birlikte kendi sorunlarımıza yöneldik. Bir süre önce DSM tarafından tespit edilen işyeri talepleri, tüm işçilerin onayını aldı. Sendikada yetkili bulunan sosyal-faşistler, "tabanın söz ve karar sahibi olması" ilkesini sözde savunmalarına rağmen, tespit edilen taleplere, "gerçekçilik" vs. ilkelere uymadığı gerekçesiyle karşı çıktılar. İşçiler zorla, sendika ağalarına rağmen, toplusözleşmeye bazı taleplerini yazdırttılar.

Bir süre önce işyerinde ihmal sonucu ölen arkadaşımıza sahip çıktık ve sendika ağalarının saldırı ve ihanetine rağmen direnişe geçtik, işgüvenliği istedik. Bu olayda da görüldüğü gibi, artık patron, işçilere her türlü saldırısı karşısında, DSM ile bütünleşmiş işçileri bulmaktadır.

Patron, bu "tehlike"yi bertaraf etmek için, sendika ağalarının desteğiyle DSM'ye karşı saldırıya geçti. Fabrika işyeri temsilcisi bir arkadaş izin alıp memleketine gittiği halde, patron izin belgesini yok edip, yalancı şahitler de bularak temsilci arkadaşın iş aktini fesh etti. İşyeri temsilcisi atıldığı halde, sendika Tekstil kılını bile kıpırdatmadı. Patronla işbirliğini gizleyebilmek için "mahkemede hallederiz" demekte işçilerin mücadele isteğini "gidin ne yaparsanız yapın, biz karışmıyoruz" diyerek kırmaya çalışmaktadır.

Ama Çiftkaplan'ın yiğit işçileri, DSM etrafında patronun, sıkıyönetimin saldırı ve tehditleri, sendika ağalarının ihanetine rağmen direnmeye kararlıdırlar. Arkadaşın işten atılmasını protesto için toplantı yapıldı. Üretim düşürüldü. Şimdi patronu, aktif direnişle tehdit ederek dize getirmeye çalışıyoruz. Hiçbir saldırı örgütlü gücümüzü yenemeyecektir. Patronu mutlaka dize getireceğiz.

Çiftkaplan'lı DSM taraftarı Genç İşçiler

Adana Poli Deterjan işçileri başarılı bir takım sözleşmesi yaptı

Poli Deterjan'da 30 işçi çalışmaktadır ve bunların 9'u çocuk işçidir. Başta toplusözleşme olmak üzere birçok haktan yoksun olarak çalışan işçiler, Adana YDGD—EGB'nin faaliyeti sonucu 3 Eylül'de direnişe geçtiler.

Direnişten 1 hafta önce EGB ve işçi temsilcilerinin katıldığı bir toplantı yapılarak direniş kararı aldılar. Daha sonra tüm işçilerin katıldığı çeşitli toplantılarda, direniş, işçiler tarafından tartışıldı. Sonunda 20 maddelik talepler listesi hazırlanarak, direnişe başlama kararı alındı. Direniş için 4 kişiden oluşan bir komite ve 1 EGB temsilcisi seçildi.

Direniş, önce işi yavaşlatma olarak başladı. Bu arada komite, talepleri patrona iletti. Patronun talepleri kabul etmemesi üzerine öğleden sonra iş tamamen durduruldu. Patron, çocuk işçilere diğer işçilerle aynı ücreti vermeyi kabul etmemişti. Bunun üzerine tüm işçilerin katıldığı bir toplantı yapıldı. Bu toplantıda direnişe dışardan gelen DHB taraftarı işçiler, patronun çocuk işçiler için verdiği 4500 lirayı kabul etmelerini ve direnişe son vermelerini önerdi. Fakat işçiler küçük işçilerin de aynı işi yaptığını savunarak bu öneriyi reddettiler; direnişe devam edildi.

Direniş süresince devrimci marşlar söylendi, halay çekildi. Sınıf sendikacılığı ve DSM konusunda seminerler verildi. Patron, direnişin ikinci günü işçilerin tüm taleplerini kabul etmek zorunda kaldı. İşçilerin haklarını içeren 1 yıllık takım sözleşmesi noter huzurunda imzalandı.

Kadirbeyoğlu İnşaat İşçileri

DİRENEREK BAZI HAKLAR ALDILAR

ADANA'da Çukobirlik Kadırbeyoğlu İnşaatında çalışan 450 işçi, 20 günlük bir direniş sonunda bazı haklar aldılar. İşçiler, 14 Ağustos'ta Teknik Yapı-İş Sendikasının her ay işçilerden kestiği 600-700 liraların geri verilmesi, sigorta hakkı, su, banyo ve servis sorununun halledilmesi, 60 lira yemek parası verilmesi ve diğer bazı talepleri için direnişe geçtiler.

Direniş patron, sendika ağaları ve jandarma saldırılarıyla bastırılmak istendi. Patron, direnişten vazgeçen işçilere tazminat vereceği yalanıyla direnişi bastırmak istedi. Sendika ağaları direnişin yanına bile uğramadı. Bu arada bazı işçileri almak isteyen jandarma, işçilerin direnişiyle geri çekilmek zorunda kaldı. DHY grubundan sahte "DSM"ci 3-5 kişinin direnişi bölme çabaları ise işçiler tarafından boşa çıkarıldı.

Aynı müteahhidin Sanayi Çarşısı İnşaatındaki işçiler, hem bu direnişi desteklemek hem de kendi bazı talepleri için direnişe geçtiler. Ayrıca inşaatta stajyer olarak bulunan 25 Adana Mühendislik Yüksek Okulu öğrencisi de işçilere omuz verdi, direniş boyunca işçilerle birlikte her türlü saldırıya göğüs gerdiler.

Direnişin 20. gününde DSM ve EGB tarafından yapılan öneri üzerine işçiler yeni bir eylem düzenlediler. Sabah 8.30'dan itibaren fabrika üniteleri arasında sloganlar atarak yürüyüşe geçtiler. Diğer işçiler direnişi desteklemeye çağrıldı. İplik, yağ, sawgın işçileri, işlerini bırakarak inşaat işçilerine katıldılar. İşçiler sonunda jandarma barikatlarını aşarak işletme binası önünde toplandılar. Burada çeşitli gruplar adına konuşma yapıldı.

Sonunda işveren işçi komitesinden 2 kişiyle konuşmak zorunda kaldı. İşçilerin bazı taleplerini kabul etti ve bir protokol imzaladı.

"TOPLUMSAL ANLAŞMA" YIRTILACAKTIR

Türk-İş sendika ağaları Rize'de yaptıkları bir toplantıda "toplumsal anlaşma"yı askıya aldılar. İşçilerin "işletme yönetimine katılması" konusunda görüşlerini belirlediler.

"Toplumsal anlaşma" adlı ihanet anlaşması bir yıl öncesi hatırlanırsa, Türk-İş'in faşist ve reformist sendika ağalarının tam bir fikir birliği içinde büyük "tantanalarla" imzalanmıştı. Bu ihanet anlaşması patronlar tarafından sevinçle karşılanmış, tüm sendika ağaları ve gericiler tarafından hararetle desteklenmişti.

Oysa şimdi, sanki bir yıl öncesi hatırlanmaz ve "bir yıl önce bu anlaşmayı imzalayan siz değil misiniz?" diye sorulmazmış gibi, Türk-İş'in faşist sendika ağaları "toplumsal anlaşmanın baştan ölü doğduğunu" söylemektedir. Yoksa bir yıl içinde bu faşist sendika ağaları değişmişmidir? Elbette ki hayır.

O zaman Türk-İş'li sendika ağalarına "toplumsal anlaşma"yı askıya aldıran nedir?

Bu, tam da işçi sınıfının "toplumsal anlaşma"ya olan muhalefetinde yatmaktadır. İşçi sınıfı "toplumsal anlaşma"yı kabul etmemiş, yer yer mücadelesiyle "toplumsal anlaşma"yı delmiştir. İşçi sınıfı "toplumsal anlaşma"yı neden kabul etmemiştir? Çünkü "toplumsal anlaşma" tüm bir ihanet anlaşmasıdır. Onun esas işlevi hızla derinleşen krizi işçi sınıfının omuzlarına yıkmak ve işçi sınıfının mücadelesini bastırmaktı. "toplumsal anlaşma" yoluyla işçi sınıfının yıllardır kanı canı pahasına kazandığı sınırlı ekonomik demokratik hakları gaspediliyordu. "Toplumsal anlaşma", kamu işyerinde çalışan işçilerin ücretlerini 1976 düzeyine göre donduruyordu. İşyeri ve işkolu düzeyinde toplusözleşme kaldırılıyor, bunun yerine hükümet, patron ve sendikacılardan oluşan "3'lü komite" aracılığıyla işçiler kapalı kapılar ardında patrona satılıyordu. "3'lü komite" nin kararı dışında tüm grevler yasaklanıyordu. Bu yolla sandikalar artık birer dernek haline geliyordu. "Toplumsal anlaşma" işçi sınıfının mücadelesiyle kazandığı toplusözleşme, grev, sendika ve ücret hakkına yönelik kapsamlı bir saldırıydı. Bu ihanet anlaşması tüm işçi sınıfını burjuvaziye peşkeş çekmenin bir adımıydı. Fakat işçi sınıfı boynuna geçirilmek istenen bu kölelik halkasını kabul etmedi. Muhalefetini yükseltti.

Şimdi reformist hükümet, parronlar ve sendika ağaları kafa kafaya, gerek bu muhalefeti bastırmak gerekse toplumsal anlaşmaları bir yıl ders ve gelişmesi ışığında daha da geliştirerek çeşitli kılıflar altında tekrar sürmeyi planlıyorlar. Nitekim "toplumsal anlaşma"nın askıya alınmasından sonra bir açıklama yapan TİSK (Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu) "toplusözleşmelerde çok fazla ücret zammı alındığını, toplumsal anlaşmayı işlemez hale getirdiğini" belirterek "toplumsal anlaşma" nın ücretlere yönelmesini istemektedir. Ücret artış isteklerini çok fazla bulan hükümet ise "toplumsal anlaşma"yı yeniden gözden geçireceğini söylemektedir. Türk-İş ağaları ise "toplusözleşme ölü doğdu" derken toplumsal anlaşmanın en temel görevlerinden olan ücretleri dondurmayı başaramadığını ve "toplumsal anlaşma"nın yeniden düzenlenmesini talep etmektedir.

Bu amaca bağlı olarak Türk-İş'in faşist sendika ağaları şimdi "toplumsal anlaşma"nın "muhalifi" pozlarında aynı zamanda başka hesaplar peşindedir. Onlar bunu reformist hükümetle bir pazarlık aracı olarak kullanmak istemektedir. Bu faşist sendika ağaları, işçileri, kendileri açısından daha iyi satmak için "toplumsal anlaşma"yı bir baskı ve pazarlık aracı olarak görmektedirler. Tam toplusözleşme günlerinde "toplumsal anlaşma"nın askıya alınması tehdittir. Faşist sendika ağaları aynı zamanda bunu hakim sınıfların siyasi isteklerini pazarlık aracı olarak kullanmaktadır. "toplumsal anlaşma"yı kullanarak hükümetten devletin "sağlamlaştırılmasını", anarşinin "ezilmesini" ve AP-CHP işbirliği yolunda adımlar atılmasını talep etmektedir.

Rize taplantısında ele alınan bir diğer konu da "yönetime katılma" aldatmacasıdır. CHP hükümetinin işçileri aldatmak, önlerini karartmak için başvurduğu "işçilerin KİT'lerde yönetime katılması" aldatmacası Türk-İş faşist ağaları tarafından hararetle desteklenmektedir. Hükümet ile bu sendika ağaları arasında önceleri "yönetime katılacakları" sendika mı atasın? Yoksa işçiler mi "seçsin"? şeklinde yaratılan sahte fikir ayrılığı sonunda yönetime katılacak işçileri sendikanın aday göstermesi ve işçilerin bunları "seçmesi" biçiminde kararlaş-

Devamı 14'de

Ülkemizde okullarda dersaneler çok kalabalık ve sağlık koşullarına uygun değildir. Bu açıdan köy ilkokullarının durumu çok daha kötüdür. Bu koşullarda öğretimin verimli olması düşünülemez.

ilkö... faşis... e... sisteminin b...

Gazetemizin bu sayısının çıkacağı gün, ilkokulların büyük bir bölümü açılmış ve tahminen 6 milyon çocuğun devam edeceği ilköğretim de başlamış olacaktır.

İlkokulların açılmasıyla birlikte daha önceki yıllarda koparılan "İlköğretim Haftası" vb yaygaralar yine koparılacaktır. Hatta burjuva gazetelerinin yansıttığı kadarıyla bunun ön girişimleri yapılmıştır bile... Yine aynı propaganda çocukları sağır edecek: "çocukların eğitimine büyük önem veriyoruz", "çocuklar için zorunlu ve parasız eğitim", "her vatandaş eğitimden eşit şekilde yararlanacak" vb. Egemen sınıflar ve onların her boydan sözcüleri bu yaygarayı "Dünya Çocuk Yılı" yaygarasıyla birleştirmeye özellikle dikkat göstereceklerdir. Ama diğer yandan geçen yıllara göre, yoksul olduğundan ve gerekli görülen eğitim ihtiyaçlarını karşılamadığından çocuğunu okula gönderemiyen ailelerin sayısı daha çok artmış olacaktır.

Ayrıca egemen sınıflar, çocuğun bilgi, beceri ve yeteneklerinin gelişmesini engelleyen, onun kafasını işe yaramayan idealist, yoz düşüncelerle dolduran bu eğitim sistemini yetkinleştirmeye çalışacaklardır. Onlar bugün bu çabasını sürdürmektedirler.

BU EĞİTİM ELEYİCİDİR, ÇOCUĞU İLKOKULDAN YOKSUN BIRAKMAKTADIR.

Ülkemizdeki faşist-feodal eğitim sisteminin eleyici özelliği, ilköğretimde de aynen yansımaktadır. Ve sayısı milyonlarla ifade edilen çocuk ilkokula gidememektedir.

Çocuk için eğitim 7 yaşından itibaren değil, daha küçük yaştan itibaren başlamaktadır. Bu, çocuğun daha küçük yaştan itibaren bilgi, beceri ve yeteneklerinin geliştirilmesi ve çocuğun okula hazırlanması için gereklidir. Ancak bu eğitim ülkemizde yoktur. Bu eğitimden ülkemizde sadece bir avuç komprador ve toprak ağasının çocuğu yararlanmaktadır. Ülkemizde bugün okul öncesi eğitimi çağında (3 - 6 yaşları arası) 5 milyonu aşkın çocuk vardır. Ancak bunların 6 bin kadarı okul öncesi eğitiminden yararlanabilmektedir. İşte okul öncesi eğitimin yokluğunun en açık kanıtı...

Bedensel, zihinsel ve kültürel gelişme çağında olan çocukların önemli bir bölümü okuma-yazma bile öğrenememektedir. Nitekim ülkemizde ilkokul çağına gelen çocukların önemli bir bölümü hiçbir okula kaydolmamaktadır. Ve dolayısıyla okuma yazma öğrenememektedir. Okula kaydolanların ise önemli birbölümü mezun olmadan okulu terketmektedir. Örneğin 1975 yılına ait resmi istatistiklere göre, ülkemizde 37.310'u köylerde, 3881'i şehirlerde olmak üzere toplam 41.191 ilkokul vardır. Ve bu okullara 5.377.708 öğrenci devam etmektedir. Aynı dönemde ilkokul çağında (7 - 12) olan çocuk sayısı ise 6.509.750'dir. Bu, 1.132.042 çocuğun ilkokula gidememesi ve okuma yazma bilmemesi demektir. Yine bu "zorunlu ve parasız" eğitimin kağıt üzerinde kaldığını ortaya koymaktadır.

Eğitim paralı, ailenin yoksul olması ve yaşam şartlarının ise giderek daha çok bozulmasıyla çocuk ilkokulu terk etmektedir. Ve küçücük yaşta işe atılmaktadır. Bu daha çok köylerde olmaktadır. Örneğin 1972 - 73 öğretim yılında 28406'sı köylerde olmak üzere toplam 42842

ANADİLLERİNİN YASAKLANMASI KÜRT ÇOCUKLARININ GELİŞİMİNİ ENGELLİYOR

Ülkemizdeki mevcut eğitim sistemi faşist-feodal nitelikte çürümüş, yoz bir eğitim sistemidir. Bu eğitim sisteminin Kürt çocukları açısından anlamı daha bir başkadır. Egemen sınıflar bu eğitim ile Kürt çocuklarına anadillerini unutturmayı, onları tamamen asimile ederek, kültürleri yerine emperyalist, feodal bir kültür geçirmeyi amaçlamaktadır. Kürt ulusunun inkarı temelinde onları Türkleştirmeyi, kafalarına idealist, dinci, ırkçı düşünceler doldurmayı ve böylelikle onları emperyalistlerin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının, özellikle Kürt toprak ağalarının çıkarlarının savunucusu olarak yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Onları komprador-feodal düzenin bekçisi olarak yetiştirmeyi amaçlamaktadır. İşte mevcut eğitim sisteminin Kürt çocukları için ifade ettiği şey budur.

Bugünkü eğitim sistemi eleyicidir, eşitsizdir, paralıdır vb.vb. Bu eğitim sistemine onun eşitsizliklerine karşı çıkan herkes, Kürt ulusunun inkarına, asimilasyona uğratılmasına karşı çıkmak zorundadır. Onun Kendi Kaderini Tayin Hakkını, kendi dilinde eğitim yapma hakkını savunmak zorundadır. Çünkü burada sözkonusu olan ulusların ve dillerin tam hak eşitliğinin ayaklar altına alınmasıdır. Bir ulusun dilinin yasaklanması ve fertlerinin ağzına kelepçe vurulmasıdır.

Kürtlere anadillerinin yasaklanması ve zorla başka bir dilin benimsetilmeye çalışılması, özellikle zihinsel, kültürel vb. her bakımdan gelişme çağında olan çocuklar üzerinde büyük tahribatlar yaratmaktadır. Çünkü 7 yaşında ilkokula başlayan çocuk, o yaşa kadar kendi anadilini konuşmuş ve kendisine şu veya bu ölçüde bir kültür birikimi sağlamıştır. Okula başlayan bu çocuğa anadilinin, kültürünün yasaklanması ve yerine bir başka dilin ve kültürün zorla geçirilmeye çalışılması, onun zihinsel ve kültürel gelişmesini altüst etmektedir. 7 yaşına kadar Kürtçe konuşan, okulda ise bunun yerine Türkçe konuşmak zorunda kalan ve tekrar aile içinde Kürtçe konuşan bir çocuğun iyi bir okuma-yazma öğrenmesi ve başarı sağlaması oldukça güçtür. Nitekim Kürdistan'ın birçok yöresinde ilkokuldan mezun olmuş bazı çocuklar okuma-yazmayı doğru dürüst öğrenememişlerdir. Bu durum çocuğun başarısız kalmasına neden olmaktadır. Başarısızlığın kötü etkileri çoğu zaman uzun dönem giderilememektedir. Bu kötü durum aynı zamanda çocuğu psikolojik ve ruhsal olarak da etkilemektedir. Bütün bunlara rağmen çocuğun bilgi, beceri ve yeteneklerinin geliştirilmesi mümkün olmaz.

Egemen sınıflar yıllardır Kürt ulusunu, onun dilini ve kültürünü yok etmeye çalıştılar. Bunun içinde her türlü yol ve yöntemi denediler. Baskıdan, zulümden asimilasyona kadar. Ama hepsi boş çıktı. Onlar ne Kürt ulusunu ne onun dilini ve kültürünü ne de mücadelesini yok edebildiler. Kürt halkının ulusal ve demokratik mücadelesi bugün giderek güçlenmektedir. Bu mücadele iki ulustan halkın mücadelesi olarak yükselmektedir. Bu mücadele Proleter Devrimci Hareketin önderliğiyle her türlüeşitsizliğe ve baskıya son verecektir. Egemen sınıflar artık Kürdistan'da avuçlarını yalayacaktır.

ÇÜRÜME VE ÇÖZÜMSÜZLÜK İÇERİSİNDE BİR SİSTEM

Bütün eğitim sisteminde olduğu gibi, ilköğretimde de hemen her yıl, büyük tantanalarla bazı "değişiklikler" uygulamaya konur. Bu değişikliklerle ilköğretimin sorunlarının "çözüldüğü", çocukların ve toplumun yararına "ilerlemeler kaydedildiği", artık "başarının artacağı" vs.vs. söylenir durur.

Şimdiye dek müfredat programı defalarca toptan değiştirilmiştir. Ders kitapları sayısız kere değiştirilmiştir. Öğretme yöntemleri (okuma yazma öğretme yöntemleri, küme sistemi vb.) çeşitli kereler değiştirilmiştir. Değerlendirme, sınav, notlama ve geçme-kalma yöntemleri hemen her sene yenilenmektedir. Temel eğitimin 8 yıla çıkarılacağı ve "köklü değişiklikler" yapılacağı tantanaları ise yaklaşık 10 yıldır sürüyor. En son olarakta ilkokullarda modern matematik okutma, ilkokul öğretmenlerine yüksek öğrenim yaptırma gibi "yenilikler" geliştirildi.

Bütün bu sözümona "değişiklikler" tam bir taklitçilik içerisinde, dönemine göre değişik emperyalist ülkelerden doğrudan aktarma şeklinde yapılmaktadır. Örneğin iş, alfabe sistemi Türkçeye göre çok farklı olan ülkelerin okuma-yazma öğretme yöntemlerinin aynen aktarılmasına kadar varmaktadır. Ayrıca bu sözümona "değişiklikler", önce "deneme okulu" adı verilen okullarda kobay gibi kullanılan çocuklar üzerinde sınanmaktadır.

NE DEĞİŞTİ?

Bu sözde "değişiklikler", eğitim sisteminde gerçekte hiçbir değişiklik ve "yenileşme", "ilerleme" getirmemiştir. Eğitimin faşist-feodal halk düşmanı özü ve komprador feodal sınıfların hizmetinde olması niteliği değişmemiştir. Çözümsüzlüğü aynen devam etmektedir. Çürüme içerisindedir.

Bu sözümona "değişiklikler" eğitimin baştan aşağı paralı olmasını değiştirmemiştir. Faşist-feodal içeriğini değiştirmemiştir. Anadilde eğitim hakkını tanımamış, milli zulmün ve asimilasyonun aracı olması niteliğini değiştirmemiştir. Okuldaki anti-demokratik işleyişi değiştirmemiştir. Okul-aile ilişkisinde, öğrencinin etkinliğinde ve insiyatifinde değişiklik yoktur. Dayak ve cezalandırma hala "eğitim"in temel unsurlarındandır. Eğitimin ezberciliği, eleyiciliği, soyut ve hayattan kopuk olması, deneye dayanmaması, işe yaramaz şeylerle dolu olması özelliklerinde hiçbir değişiklik olmamıştır. Eğitim çocuğa hiçbir şey vermemekte, gelecek garantisi hazırlamamaktadır. Çocuğu pısırık, kişiliksiz, insiyatifsiz, robot insan haline getirmektedir.

Bu sözde değişikliklerle egemen sınıflar reformist hayaller yaymayı böylece faşist-feodal eğitim sisteminin içinde bulunduğu onulmaz çürüme ve çözümsüzlüğü gizlemeyi amaçlamaktadırlar. Oysa uzun yıllar yaşanan pratik, eğitim sisteminin emperyalistlerin ve komprador feodal sınıfların ve onların düzenlerinin hizmetinde olduğu sürece çözümsüzlükten kurtulamayacağını, aksine çelişkilerinin daha da derinleşeceğini ortaya koymaktadır. Eğitim sisteminin çözümsüzlükten kurtulması, ancak hizmetinde olduğu komprador feodal düzenle birlikte Ulusal Demokratik Halk Devrimi yoluyla tamamen parçalanarak yerine Ulusal Demokratik Halkçı Eğitim sisteminin geçirilmesiyle mümkündür. Sosyalist Arnavutluk ve Lenin ve Stalin'in Sovyetler Birliği bunun somut örnekleridir.

öğretim: st-feodal eğitim bir parçası

çocuk kayıtlı olduğu halde okula hiç uğramamıştır. Bütün bunların sonucu olarak hiç okula gidememiş ve okulu terk etmek zorunda kalan çocuklar büyük bir sayı oluşturmaktadır. Hayat pahalılığının hızla arttığı, dolayısıyla kitlelerin yaşam şartlarının daha çok bozulduğu ve eğitim harcamalarının arttığı günümüzde, okulsuz kalan çocuk sayısı çok daha büyümüş ve büyümektedir.

İlkokuldan mezun olan çocukların büyük bir bölümü ise her hangi bir okula gidememektedir. Örneğin 1975 yılında ortaokul çağında olan 3.400.000 çocuğun sadece 783.382'si ortaokula gidebilmiştir. Sonuç olarak, kitlelerin eğitim yapma olanaklarını yokeden ve onları okulsuz bırakan bu eğitim sistemi, çocuğu da okulsuz bırakmaktadır. Yine bu eğitim çocukların önemli bir bölümünü süreç içinde eleyerek okulsuz bırakmaktadır.

BU EĞİTİM PARALIDIR, ÇOCUĞUN EĞİTİM OLANAKLARINI ORTADAN KALDIRMIŞTIR

Egemen sınıflar ve onların her boydan sözcüleri yıllardır ''zorunlu ve parasız eğitim'' demagojisini yapmaktadır. Genel olarak eğitimden, ''özel olarak da ilköğretimden biraz haberdar olan herkes bilir ki, bu eğitim baştan aşağı, ilkokuldan üniversiteye kadar paralıdır.

Yapılan demagojilerin aksine, mevcut eğitim sistemi paralı ve egemen sınıflar için, diğer şeylerin yanı sıra, aynı zamanda bir kâr aracıdır. Onlar bu yolla da kitlelerin sırtından büyük kârlar elde etmektedir. Çocuğun ders araç ve gereçlerinden, beslenmesine, giyinmesine ve barınmasına kadar bir dizi ihtiyacı vardır. Aile, bunları karşılamadığı zaman çocuğu okula göndermemektedir. Başlangıçta çocuğu okula gönderen ancak, durumunun bozulmasıyla onu okula göndermeyen aileler, çocuğu çalıştırmaktadır. Bu durum, özellikle köylerde yaygındır. Çocuk 9-10 yaşına geldiğinde ve eli iş tutmaya başlayınca başta tarla olmak üzere birçok işte çalıştırılmaktadır. Çocuğun okula gönderilmemesi ve çalıştırılması şehirlerde de görülen bir şeydir. Çocukların önemli bir bölümü çırak olarak çalıştırılmaktadır. Yine 1975 yılına ait resmi istatistiklere göre, sadece (12-14) yaşları arasında 1.146.762 çocuk işçi olarak çalıştırılmaktadır. Günboyu çalıştırılan çocuğun okula gidemeyeceği açıktır.

Diğer yandan ''zorunlu ve parasız eğitim'' demagojisi sürdürülürken, egemen sınıflar, kendi yasalarında ilköğretime ayrılması gereken pay diye belirlenen payı bile sürekli kısmaktadır. Örneğin Anayasaya göre, devlet gelirinin % 3'ünün her yıl ilköğretime ayrılacağı belirtilmektedir. Ne var ki, yetersiz olmasına rağmen bu yasa uygulanmamakta ve ayrılan pay sürekli kısılmaktadır.

1963 yılında ilköğretim harcamalarına ayrılan pay, devlet gelirinin % 2,1'ini oluştururken, bu 1964'te % 1,9'a 1967'de % 1,4'e, 1969'da %1,1'e ve 1972'de ise % 0,6'ya düşmüştür.

Görüldüğü gibi, kitlelerin yoksul ve eğitimin paralı olması ve yeterli sayıda eğitim kurumunun bulunmayışı sonucu 1 milyon 132 bin 42 çocuk ilkokuldan yoksundur. Emekçi kitlelerin yaşam şartlarının giderek daha çok bozulmasıyla, okuldan yoksun kalan çocukların da sayısı daha çok büyümektedir. Bütün bunlara rağmen bu eğitime nasıl ''zorunlu ve parasız eğitim'' denebilir? Bunun, Osmanlı padişahı II. Mahmud'un 1826'da bir fermanla Osmanlı İmparatorluğunda ilköğretimi ''zorunlu ve parasız'' ilan etmesinden ne farkı vardır? Ve denebilir ki, II. Mahmud'un fermanıyla eğitim ne kadar ''zorunlu ve parasız'' olduysa, T.C Anayasasının 50. maddesiyle de o kadar ''zorunlu ve parasız'' olmuştur.

BU EĞİTİM EŞİTSİZLİKLER ÜZERİNE TEMELLENMİŞTİR

Ülkemizde mevcut eğitim sisteminin önemli özelliklerinden biri de, onun her yanıyla eşitsizlikler ve dengesizlikler üzerine temellenmiş olmasıdır. Bu eşitsizlik toplumun her kesimine yoğun bir şekilde yansımaktadır.

Bu eşitsizlikler, ilköğretimde de oldukça derindir. Öyle ki bu eşitsizlikler aynı şehirin iki değişik mahallesi arasında başlamakta ve şehir ile köy, Batı ile Kürdistan,

Devamı 14'de

Sosyalist Arnavutluk'ta 8 yıllık temel eğitim tamamen parasız ve zorunludur. Okullar en uzak yerlere kadar yayılmıştır. Temel eğitim çağında olup da okula gitmeyen bir tek çocuk bile yoktur.

SOSYALİST ARNAVUTLUK'tan

OKULDA KÖKLÜ DEMOKRASİ

TEMEL EĞİTİMDE OKUL AİLE İŞBİRLİĞİ

Fan Noli başkentin 8 yıllık öğrenim yapan çok sayıda okulundan biridir. Yaklaşık 900 öğrencisi, 42 öğretmeni vardır. Okul her yıl öğrenciler ile eğitim ve öğretim çalışmasında büyük başarılar elde etmektedir. Okul sınıf geçme oranı açısından en göze çarpanlardan biridir.

77-78 öğretim yılında, öğrencilerin % 96'sı ortalama 8,2 aldılar (10 üzerinden). Okul, yüce ahlaki özellikler, sosyalist yurtseverlik, öğrenme isteği, çalışmaya karşı sevgi ve saygı, yoldaşları, öğretmenleri ve ailelerine karşı sevgi ve saygı, bireysel ve toplumsal sorumlulukların sonuna kadar yerine getirmedeki kararlılıkla karakterize olan öğrenciler topluluğuna verdiği yetkin devrimci eğitim ile ayırt edilir.

Böylesine başarıların elde edilmesinde en önemli etken okulun aile ile yakın işbirliğidir. Bu etken yeni okulumuzun temel niteliklerinden biridir. Fan Noli okulu bu etkene ilişkin doğru bir kavrayışa sahiptir ve eğitimsel çalışmasında iyi sonuçlar elde etmektedir.

Okulda bu sorun üzerine, müdüre Mirjana Hoca, okulun parti bölümü sekreteri Polikseni Prendi ve Sadija Agolli, Cafer Alimeneti, Andromagu Koca adlı velilerle görüşme yaptık. Bu veliler, veli komitesinin üyeleridirler. Veli komiteleri nedir?

Bize de açıkladıkları gibi, okul ve aile arasındaki işbirliğinde özel önemi olan bir sorun, öğrenci ile öğretmeni arasında yakın ilişkilerin kurulabilmesidir. Doğal olarak çocuk velisine, öğretmene olduğundan daha yakındır, başlarda öğretmen onun için bir yabancıdır. Okul, öğrenciyle öğretmen arasına mesafe koyan bu duyguyu yoketmek için mücadele eder. Öğretmen çeşitli yollarla, öğrenciye sevgi besleyerek, kendini adayarak çalıştığında kısa zamanda onun en güvenilir arkadaşı olur. Okulun üç unsuru: dersler üretici çalışma ve fiziksel ve askeri eğitim 8 yıllık okullarda sunulmaktadır. Bu unsurlar yoluyla öğrenci öğretmene çok yakınlaşır. Öğretmenle öğrenci arasındaki mesafe birlikte toplum için yararlı çalışmaya girer girmez somut olarak kırılır, ki bu da öğretmen yetkisini hiçbir zaman zedelemez.

Diğer etken de veli ve öğretmenlerin çocuğun gelişmesine karşı duydukları karşılıklı ilgidir. Bu karşılıklı ilgi çocuk daha birkaç aylıkken veli tarafından kreşe verildiğinde başlar, ana okulunda (3-6 yaşları) ve daha sonra okulda sürer. İki tarafın da ortak amacı veli ve öğretmenleri birleştirir, ve aralarında yakın bir işbirliği için alanlar yaratır.

Öğrenci velileriyle olabilecek en yakın işbirliği için Fan Noli okulunda çalışmalar nasıl yapılıyor?

Perşembe öğleden sonraları, her sınıfın sorumlu öğretmeni, öğrencilerinin velileriyle toplanırlar. Veliler çocukların gelişimi, notları, davranışları vb. hakkındaki bilgi edinirler. Aynı zamanda, öğretmen de çocuğun okul dışındaki, evdeki davranışları hakkında bilgi edinir. Her iki taraf da çocuğa karşı tutumları üzerine karara varırlar. Öğretmen öğrencilerin evlerini de ziyaret eder. Öğrenci doğum gününü veya herhangi birşey kutladığında ya da hasta olduğunda, öğretmen sınıfından bir grup öğrenciyle birlikte onu ziyarete gider. Bu bireysel öğretmen veli dayanışmasıdır. Ancak okulda her sınıf için bir grup veli eylemcisi vardır. Çoğunlukla bir öğretmen, üç veliden oluşan bu grup sınıfın sorunlarını, derslerde ilerleme, öğrencilerin bütün gününü nasıl geçirdikleri, öğretmen öğrenci ilişkileri ve öğrencilerin toplum içinde davranışları gibi sorunlar üzerine tartışırlar. Genellikle veli üyelerin bir ya da daha çoğu işçidir. Bu grup her sınıf tüm velilerin genel toplantısında açık oylamayla seçilir. Seçimden sonra, sınıf öğretmeni ve öğrenci örgütü "Genç Öncüler" le birlikte bu grup bir çalışma programı hazırlar. Bir veli ile öğretmen arasında bir problemin çözülemediği durumlarda veli grubu yardıma çağrılır. Öğretmenle birlikte grubun bazı üyeleri, sorunu öğrenci ailesiyle, dostça ancak sorumluluk duyarak görüşmeye gidebilirler.

Her sınıfın velilerinden oluşan grupların yanısıra, bir de yedi üyeden oluşan okul komitesi vardır. Bunlar veli kitlesince seçilirler. Komitelerin kendi programları vardır ve okul idaresiyle birlikte pedagojik, eğitimsel ve başka nitelikteki önemli sorunları ele alırlar. Çizilmiş bir program ışığında, diğer velilerle birlikte çeşitli sorunları ele alan bilimsel toplantılar düzenlenir. Son zamanlarda, bu toplantılardan birinde öğrencilerin boş zamanlarını en yararlı ve en kültürlü bir biçimde kullanmaları sorunu üzerine tartışıldı. Ulusal Kurtuluş Savaşında yer almış kimseler seçkin işçiler, yazarlar vb. ile toplantılar da düzenlenir.

Okul ve aile arasında koordinasyonu sağlayacak diğer bir yöntem de öğrenci, öğretmen, ve velilerin ortak toplantılarıdır. Örneğin 8. sınıfta ''kayıtsızlığa karşı mücadele'' ve "okulda, evde ve dışarda olumlu davranış" sorunlarını ele alan ortak toplantılar düzenlendi.

Okul kamuoyu, bazı yanlış konuları benimseyen, ''işte çocuğum, onun eğitimini sizin ellerinize bırakıyorum'' diyen velilere karşı ilgisiz kalmaz. Bu anlayışla savaşmak üzere okul idaresi ve veliler komitesi, öğretmen ve velilerin yanısıra, ailenin yaşadığı kentin mahallesindeki "Demokratik Cephe" bölge örgütüyle ortak toplantılar düzenlenmiştir. Çok nadir zamanlar da bazı velilerin ilgisiz kalması sorunu çalıştıkları işyerinde ele alınmakta ve çalışma arkadaşları tarafından eleştirilmektedirler.

Bunlar Fan Noli okulunda, okul ve aile arasında uyum sağlamak için yapılanlardan birkaç örnek. Cumhuriyetin tüm diğer okulları da çalışmalarını aynı çizgide sürdürüyorlar. Doğaldır ki her okul çalışmasını somut koşullarını ve ortaya çıkan sorunlarına göre düzenliyor. Tiran ve diğer şehirlerdeki sorunlarla, bir maden bölgesindeki kasabadaki veya tarım kooperatifindekiler aynı değildir. Bununla birlikte okul-aile ortak çalışmasının amacı ortaktır. Yetenekli öğrencileri bilgi için susamışlıkla, çalışmalarında dürüst, cesur, insiyatifli, her eylemde devrimci ruhla donanan Sosyalist anayurtlarının kaderini kendi ellerine alabilecek yetenekte kişiler olmaları için eğitmek.

(New Albania, 79/1, OKULDA ve AİLEDE başlıklı makaleden çevrilmiştir. Yazının başlıkları gazetemiz tarafından konmuştur.)

İhtiyacı olan her öğrenciye yurt hakkı

1 Eylül günü Kredi ve Yurtlar Kurumuna bağlı Yurtlara kayıtlar yaptırılmaya başlandı. Bu yurtlar 17 Eylül günü ise yeniden açılacaktır.

Bugün ülkemizde diğer öğrenciler gibi yüzbinlerce yüksek öğrenimli genç de çok ağır şartlarda eğitimlerini sürdürmektedir. Öğrencilerin barınma, beslenme, sağlık vb, sorunları çözümlenmemiştir. Öğrenciler barınacak yer bulamamaktadır. Ev kiralarının çok yüksek olması bir yana öğrenciye ev dahi verilmemektedir. Öğrenciler ancak birkaç arkadaş bir araya gelerek susuz, elektriksiz, havasız yerlerde, apartmanların bodrum katlarında, gecekondularda barınabilmektedir. Öğrencilerin barınabilecekleri yurtlar yoktur. Var olan çok az sayıdaki yurtlar ise öğrencilere kapalıdır. Faşist diktatörlük bu uygulamalarla, öğrencileri sokağa atarak, açlığa sefalete terk ederek öğrencilerin mücadelesini bastırmaya çalışmaktadır. Öğrencileri yıldırmayı amaçlamaktadır.

Geçen yıl CHP hükümeti, MC'den kalma gerici yurtlar yönetmeliğine bir takım gerici maddeler daha eklemiştir. Yurt yönetmeliğindeki "emniyet belgesi"nin yanına CHP hükümetince "başarı belgesi" de eklenerek yurtlar öğrencilere daha da çok kapatılmıştır. Kısacası bu maddelerde faşist diktatörlük yurtlara kendilerine iyi bir yardımcı, hizmetçi olabilecek öğrencileri almaya çalışmaktadır.

Bu nedenle geçen yıl yurtlarda 30 bin öğrenci barınması gerekirken ancak 19 bin öğrenci barınabilmiştir. Birçok yurt kapatılmıştır. Geçmişte bir avuç faşist'in işgali altında gençliğe ve halka karşı saldırı üssü, işkence merkezi olarak kullanılan bir kısım yurtlar gençliğin mücadelesi sonucu boşaltıldı. Fakat boşaltılan bu yurtların bir kısmı tamamen kapatılırken bir kısmı da jandarma-polis kışlası haline getirildi.

Bu yılda gerici yurtlar yönetmeliği aynen yürürlüktedir. Bu nedenle mevcut yurtlara bile öğrenciler alınmayacaktır. Öğrenciler sokağa atılacaktır. Çok az sayıda öğrenci yurtlara kayıt yaptırabilecektir. Çünkü bugünkü şartlarda gözaltına alınmayan, hapisanelere düşmeyen, hiçbir dönem kaybetmeyen, sınıfını sürekli geçen öğrenci yok denecek kadar azdır.

Kayıt işlemlerinin başlamasıyla, birlikte tüm karşı devrimciler öğrencilerin barınma sorununa sahtekarca sahip çıkarak faaliyetlerini yoğunlaştırdılar. Onlar gerici yurtlar yönetmeliğinin hiç lafını etmeden öğrencileri yurtlara kayıt olmaya çağırmaktadırlar. Aydınlık-TİKP çetesi devrimcilerin yurtlara alınmaması için yetkililere çağrı yapmaktadır.

İDG'li sosyal-faşistlerse gazetelere verdikleri ilanlarla ve açıklamalarla öğrencileri "faşistlerin ve Maocuların yurtlardan atılması için" yurtlara kayıt yaptırmaya çağırıyor. İGD'nin Maoculardan kastettiği herkes tarafından bilindiği gibi proleter devrimcilerdir. Diğer yandan İGD'lilerin faşistlere karşı mücadele edip etmediği herkes tarafından bilinmektedir. İGD'nin böyle çağıralar yapmasının tek nedeni öğrencilerin yurt sorununu istismar etmek ve yurtların demokrasi mücadelesinin birer kaleleri olmasını önlemeye çalışmaktan başka birşey değildir. İGD'nin ilanlarda faşistlere karşı çıkıyor görünmesi sözdedir. O gerçekte sadece devrimcilere karşı çıkıyor. Öğrencileri, faşist diktatörlüğün öne sürdüğü baskı ve zulme karşı boyun eğme statüsüne boyun eğmeye çağırarak faşist diktatörlüğe hizmet ediyor.

Yurtlar geçmiş yıllardan bu yana demokrasi mücadelesinin önemli birer mevzileri olmuştur. O nedenle geçmiş yıllardan beri tüm karşı devrimciler yurtlara karşı yoğun saldırılar düzenlediler. Yurtta kalan öğrencilerin düşüncelerini yaymalarını, siyasi çalışma yapmalarını ve diğer sorunları için mücadele etmelerini yasakladılar. Öğrencileri robotlaştırmaya çalıştılar. Yasaklara uymayan öğrencileri yurtlardan attılar, öğrencilerin kredilerini kestiler. Bir kısım yurtları jandarma polis ve idarenin desteğinde bir avuç sivil faşiste işgal ettirdiler. İşgal edemedikleri yurtları kapattılar. Yurtta kalan öğrencileri öldürdüler, yaraladılar, hapisanelere doldurdular.

Öğrenciler hiçbir zaman bu saldırılar karşısında yılmadı. Her zaman yurtlarını korudu. Saldırılar karşısında yiğitçe direndi. Geçen yıl sıkıyönetimin tüm saldırılarına rağmen Site yurdu öğrencileri yıllardır faşistlerin işgali altındaki yurtta faşistlere güçlü darbeler indirdi. İstanbul'da Çemberlitaş kız yurdu öğrencileri yurt idaresinin düzenlediği ve bizzat sıkıyönetim komutanının da katıldığı eğlence gecesinde taleplerini sıkıyönetim komutanının yüzüne haykırdılar.

Bugün öğrenci gençliğin önemli sorunlarından biri yine barınma sorunudur. O nedenle bugün öğrenciler gerici yurtlar yönetmeliğinin iptali, yurtlardan jandarma-polisin çekilmesi, faşistlerin yurtlara alınmaması, kapalı olan ve yeni yurtların açılması, yurt ücretlerinin düşük tutulması, yurtlarda düşüncelerini yaymanın ve siyasi toplantı yapmanın serbest olması vb. hakları için mücadelesini sürdürmektedir.

- MÜREFTE YDGD KURULDU
- KARGI YDGD I. KONGRESİ YAPILDI
- LAPSEKİ YDGD II. KONGRESİ YAPILDI
- ÇAYIRALAN KDD KURULDU

LAPSEKİ

Faşistler 23 Ağustos Salı günü Lapseki YDGD'yi bombaladılar. Ardından da bombayı kendilerinin atmadığı, dernekte yapılırken patladığı yalanını yaymaya çalıştılar. Bu saldırılarıyla YDGD üyelerini sindirmek ve halka gözdağı vermek amacını güdüyorlardı. Amaçlarına ulaşamadılar. YDGD'li gençler bildirilerle, kahve konuşmalarıyla faşistleri iyice teşhir ettiler. YDGD'li gençlerin açtığı bağış kampanyasına halk büyük destek göstermektedir.

Bölücülüğü, bozgunculuğu, zorbalığı, sekterliği altedelim

Gençlik saflarında birliği güçlendirelim

MANİSA

Manisa'da faşist saldırılardan ve katliamlardan sonra Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol taraftarları MHP-ÜGD'nin kapatılması MİT, Kontr-gerilla'nın dağıtılması ve demokrasi mücadelesinin yükseltilmesi için anti-faşist bir eylem birliği gerçekleştirdiler.

Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol taraftarları gerçekleştirdikleri bu eylem birliğinden sonra ortak imzalı 8 bin adet bildiri dağıttılar. Ortak imzalı 2500 adet afiş bastırıp yapıştırdılar. Semtlere ortak imzalı yaygın bir şekide yazılama yaptılar, Ayrıca kahvelerde toplantılar düzenlediler.

VEZİRKÖPRÜ

Vezirköprü'de Dev-Yol taraftarları tüm çabalara rağmen geçmişten bu yana sürdürdükleri gerici tavrı bugün hala sürdürmektedir. Onlar gençlik güçlerinin birliğinin sağlanması için çaba sarfetmek bir yana devrimcilerin çalışmalarını baltalamaya, devrimcilerin sesini kısmaya, propaganda yapmalarını engellemeye çabalamaktadırlar.

Vezirköprü'deki DY taraftarları geçmişte çeşitli defalar Halkın Kurtuluşu taraftarlarının yazdıkları yazıları sildiler. Faşistlerle bir kavgada bir DY taraftarının ölmesi ve bir Halkın Kurtuluşu taraftarının da yaralanmasına ragmen Dev Yol taraftarı arkadaşın cenaze törenine Halkın Kurtuluşu taraftarlarını katmamak için "slogan atma yok, pankart açma yok" diyerek çeşitli engeller ortaya çıkardılar. Bunlardan da öte 1 Mayıs 1979'da tüm ülke çapında Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol birlikte eylem düzenlerken Vezirköprüdeki DY taraftarları Halkın Kurtuluşu'nun 1 Mayısla ilgili afişlerini yırtılar, yırtamadıklarının üzerine de DİSK'in afişlerini yapıştırdılar.

Vezirköprüdeki Dev-Yol taraftarları bugün de aynı gerici tavırlarını sürdürüyor. Halkın Kurtuluşu taraftarları seçimlerin gündeme gelmesiyle şehrin çeşitli yerlerine halkı hiçbir burjuva partisine oy vermemeye çağıran ve başkaca çeşitli yazılar yazdılar. Dev-Yol'un direnis komiteleri bu yazıların bazılarının tümünü, bazılarınınsa sadece altındaki imzaları sildiler. Halkın Kurtuluşu taraftarlarının bu tür tavırların yanlış olduğunu, silmemelerinin gerektiğini söylemelerine rağmen D Yol taraftarları silah çektiler ve kaç defa yazılırsa yazılsın sürekli sileceklerini söylediler.

BABAESKİ

Babaeski'nin Sofuhalil köyündeki Dev-Sol taraftarları devrimcilik adına bütün pislikleri yapmaktadır. Onlar yaptıkları bu serseriliklerle devrimcilerin kitlelerle olan bağlarını zayıflatmaktadır. Kitlelerin devrimcilere olan güveni azalmaktadır.

Onlar düğünlerde yol kesip, silah zoruyla halktan para almaktadır. Halk onların bu serseriliklerine karşı çıkıp hesap sorduğu zaman da kendi yaptıklarını yurtsever devrimcilerin üzerine yüklemeye çalışmaktadır. Yoğun bir şekilde devrimcileri karalamaya uğraşıyorlar.

Sofuhalil köyündeki Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol taraftarları defalarca onların bu tavırlarını eleştirdiler ve bu tür yanlış tavırları bırakmalarını istediler. Dev-Sol taraftarlarının tavırlarında herhangi bir değişiklik olmayınca Halkın Kurtuluşu ve DY taraftarları Dev-Sol'cuların yönetiminde bulunan Babaeski Kültür ve Dayanışma Derneği'ne giderek onların bu tavırlarının yanlış olduğunu ve düzeltmelerinin gerektiğini belirttiler.

Babaeski Kültür ve Dayanışma Derneği'ndeki Dev-Sol'cular "Onların kılına zarar gelirse köyünüzü başınıza geçiririz" diyerek tehditler savurdular.

Köy kahvesinde çıkan bir sürtüşmeden sonra Dev-Sol taraftarları bir arkadaşın yolunu kesip sırtından bıçakladılar. Bu kişileri Babaeski'deki Dev-Sol'cular koruyup saklamaktadır.

AMASYA

BETA ÜRETME ÇİFTLİĞİ İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ

Amasya Kazanasmaz BETA TOHUM ÜRETME ÇİFTLİĞİ'nde sigortasız ve asgari ücretin altında çalıştırılan 110 tarım işçisi DEV TARIM SEN'de örgütlenerek yasaların uygulanmasını istiyorlar.

DEV TARIM SEN'de örgütlenen işçiler SSK ve Bölge Çalışma Müdürlüğüne başvurarak yasal haklarını talep ettiler. Bunun işverence öğrenilmesi üzerine işçiler toplu olarak işten çıkartıldılar. Bunu üzerine işyerinde oturma grevine başlayan işçiler işverenin yasa dışı tutumlarına son verilmesini ve yasal haklarının uygulanmasını istediler. Oturma grevine başlayan işçiler yasal haklarının uygulanmasına ve sendikanın işveren tarafından tanınmasına kadar mücadeleye devam edeceklerini açıkladılar.

Konuyla ilgili bir açıklama yapan DEV TARIM SEN Genel Başkanı Tuncay Çelem şöyle dedi:

"Kazanasmaz'da 80 TL gibi gülünç bir yevmiye ile sigortasız olarak çalıştırılan işçilerin sömürüsü utanç verici boyutlardadır. Yasal "asgari Ücretin" bile, gerçek asgari ücretin çok altında tespit edildiği fiyatların alabildiğine arttığı bu ortamda yasal asgari ücretin bile uygulanmaması ve yüzlerce işçinin sigortasız çalıştırılması karşısında yetkililerin kayıtsızlığı düşündürücüdür. İşçiden yana olduğunu iddia eden hükümetin, işçilerin en yasal haklarının bile işverenlerce çiğnenmesine gözyumması kimden yana olduğunun göstergesidir.

DEV TARIM SEN ve üyesi Kazanasmaz işçileri kendi güçlerine güvenerek yasal hakları için sonuna kadar mücadele edeceklerdir.

İlgilileri bu konuda uyarıyor, tüm emekçileri ve işçi dostlarını haklı mücadelemizi desteklemeye çağırıyoruz."

Seçim alanlarında sahte umutları açığa çıkaralım

Bütün gerici, dinci, faşist ve revizyonist partiler gibi, CHP de 14 Ekim seçimleri dolayısıyla radyoyu, televizyonu, basını kullanarak yoğun bir propaganda yürütmektedir. Bu, önümüzdeki günlerde seçim mitingleriyle daha da yoğanlaşacaktır. CHP reformistleri, şimdiye kadar olduğu gibi, yine halkı ve gençliği aldatmak, komprador-feodal düzene yönelen mücadelelerini hedefinden saptırmak, onların taleplerini istismar ederek yeni vaatlerde bulunmak için çaba sarfedeceklerdir. Bütün reformistler, Ecevit'i ve CHP'yi yeniden "umut" yapmaya çalışacaklardır. Halkı ve gençliği ağulamak için bütün zehirlerini kusacaklardır. Onlar, gençliği yeni vaatlerle avutmaya özellikle dikkat göstereceklerdir.

Ancak reformistler tüm demagojilerine rağmen, arzuladıklarını elde edemeyeceklerdir. Sahte "umut"ların yeniden canlandırılmasını başaramayacaklardır. Çünkü bugün CHP reformistlerinin yaptıklarını ve yapacaklarını kitleler önemli ölçüde kavramaya başlamıştır. Halkımız ve gençliği, 21 aylık hükümeti döneminde CHP'yi daha yakından, daha iyi tanıdı. Reformizmin aldatıcılığını kendi tecrübesiyle gördü. Bol bol "halkçılık" edebiyatı yapan CHP'nin, Ecevit'in kime hizmet ettiğini gördü.

Muhalefette iken kitlelerin taleplerini istismar ederek bin bir vaatte bulûnan CHP'nin 21 aylık hükümeti döneminde yaptığı, derinleşen buhranın yükünü halkın ve gençliğin sırtına yıkmak olmuştur. Halkı ve gençliği daha çok açlığa ve sefalete itmek olmuştur. Onların üzerindeki baskı ve zulmü artırmak olmuştur. Gelmiş geçmiş hükümetler döneminde olduğu gibi, CHP Hükümeti döneminde de zamların, devalüasyonların ardı arkası kesilmemiştir. Daha çok insan işsizler ordusuna katılmıştır. İşçi ücretleri, memur maaşları dondurulmak istenmiştir. Taban fiyatları düşük tespit edilmiştir. Halka ve gençliğe karşı baskı ve terör estirilmiş ve sıkıyönetim ilan edilmiştir. Okullar, yurtlar, polis-jandarma kışlası haline getirilmiştir. Yeni faşist yasa ve yönetmeliklerle öğrenciler üzerindeki baskı ve tehditler artırılmıştır. Cinayet yuvaları açıkça kollanmıştır. Temel hak ve talepleri için mücadele edenlere, Kürt halkına karşı komando terörü estirilmiştir.

İşte bol bol "halkçılık" edebiyatı yapan CHP'nin hükümet olmasından sonra "halkçılık" adına yaptıkları bunlardır. Yaptıkları, emperyalistlere, sosyal-emperyalistlere, komprador burjuvazi ve toprak ağalarına hizmettir. Halkı ve gençliği ezmektir. Artık Ecevit ve CHP'si halkımız için bir "umut" olmaktan çıkmıştır. Gençliğimiz için bir "umut" olmaktan çıkmıştır. Halkımız ve gençliği diğer burjuva partilerinden olduğu gibi, CHP'den de kopmaya başladı. Bugün başta Ecevit olmak üzere, bütün karşı-devrimciler bu kopuşun, burjuva partilerinden kopuşun farkındadırlar. Bu, onları telaşlandırmaktadır. Ecevit, telaşını bir süre önce düzenlenen "temel atma" törenlerinde defalarca dile getirdi. Kitleler onlara ilgi göstermezken, devrimci saflarda taleplerini haykırıyorlardı.

Ecevit artık "solcu" sloganlar kullanarak güç toplamayı zayıf bir şey olarak görmektedir. Çünkü kitleler bu sloganların kofluğunu kavramaya başlamış ve onlar 21 aydır Ecevit'in "solcu" sloganlarının altında neler olduğunu yaşayarak görmüşlerdir. Bu yüzden Ecevit artık geçmişe göre, daha az "solcu" slogan kullanmakta ve devrimcilere, demokratlara, yurtseverlere daha çok saldırmaktadır. Bunun başlıca nedeni; CHP'nin artık "solcu" sloganlarla güç toplayamaması, reformizmin iflasıyla saldırı sopasını öne çıkarmaya çalışan bütün bir militarist gücün halka ve gençliğe yönelik saldırı ve tehditlerini tamamen onaylaması ve yeni karşı-devrimci birliklere (Örneğin AP—CHP) zemin hazırlamasıdır. Nitekim 30 Ağustos "Zafer Bayramı" dolayısıyla NATO bekçisi generallerin, Cumhurbaşkanının yeni saldırı işaretlerine alkış tuttu. Bunun için oluşan koroya ses verdi. Yine aynı günlerde AP ile birlik metinleri imzaladı. Bütün bunların bir sonucudur ki, CHP reformistleri sık sık "solculara daha sert davranılacak", "solcular mitinglerimize alınmayacak" vb. tehditler savurmaktadırlar.

Ama her şeye rağmen CHP reformistleri kitlelerin taleplerini istismar etmekten ve böylelikle güç toplamaktan da geri durmamaktadırlar. Bu seçimlerde de halkın ve gençliğin cinayet yuvalarına, özellikle de MHP'ye karşı verdiği mücadeleden yararlanmaya çalışmaktadırlar. Onlar bir yandan MHP'ye karşılarmış gibi demagojik sloganlar kullanmakta, diğer yandan açıkça MHP'yi korumaktadırlar. Ecevit'in kendisi devrimciler ile faşistleri aynı göstermeye çalışmaktadır.

GENÇ ARKADAŞLAR, VAATLERİN HESABINI SORALIM !

Ecevit, yine seçim meydanlarında nutuk atacak. Yine halkın ve gençliğin taleplerini istismar edecek ve yeni vaatlerde bulunacak.

Ama bizim karnımız toktur artık bunlara. Çünkü bunların daha keskinleri 1973 seçimlerinde vaat edildi. 1975 seçimlerinde vaat edildi. 1977 seçimlerinde vaat edildi. CHP muhalefette iken vaat edildi. Vaatler yapıldı yapılmasına ama hiçbir şey yapılmadı. Yapılamazdı da.. "Katillerden ve işkencecilerden hesap soracağız" dendi ama CHP hükümeti katilleri ve işkencecileri ödüllendirdi. "Okullardaki işgallere son vereceğiz" dendi ama CHP hükümeti okulları polis-jandarma kışlası haline getirdi. "Öğrencilere yapılan baskılara son vereceğiz" dendi ama CHP hükümeti yasa ve yönetmelikleri daha da faşistleştirdi. Ve daha saymakla bitmeyen nice örnek.

Genç arkadaşlar!

İşte bütün bunları yapan Ecevit yine karşımıza çıkıyor ve nutuk atıyor. Yeni vaatlerde bulunuyor. Biz nutukların atıldığı bu alanlara gitmeliyiz, Ecevit vb, bizi halktan koparmalarına, halk ile karşı karşıya getirmelerine meydan vermeden, nutuk atan kasaba politikacılarından "bırakın yeni vaatleri, eskileri ne oldu?" diye hesap sormalıyız. Taleplerimizi haykırmalıyız. Sahte "umutları" kitleler önünde açığa çıkarmalıyız. Ecevit'in halkın ve gençliğin değil, emperyalistlerle, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının "umudu" olduğunu en geniş kitlelere anlatmalıyız. Ve bu konuda onları ikna etmeliyiz. Onlara süngü altında seçimlere katılmanın sıkıyönetimi meşrulaştırmak olduğunu anlatmalı ve onları seçimleri boykot etmeye ikna etmeliyiz.

SALDIRI VE PROVOKAŞYONLARI BOŞA ÇIKARALIM

Genç arkadaşlar !

Bütün halk düşmanları bu çabamızdan telaşa kapılacaklardır. Bu işin başından bellidir. Bizi kitlelerden ayırmak, hatta karşı karşıya getirmek için saldırılar düzenleyecekler, provokasyonlar tezgahlamaya çalışacaklardır. Biz, bunları boşa çıkarmak için oldukça dikkatli olmalı, akıllıca hareket etmeliyiz.

Gösterilere esas olarak kitlesel bir şekilde katılmalıyız. Yine gösterilere, kitlelerle bağlarımız varsa, güç oluşturabiliyorsak katılmalıyız. Katıldığımız gösterilerde en geniş kitleye gerçekleri açıklamalı ve onları devrime kazanmaya çalışmalıyız. Hiçbir zaman gösterilere katılmak amaç haline getirilmemelidir.

GENÇLİK DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANIYOR

Kaman'da düzenlenen bir geceyle Ahmet Deveci ve Veli Karlı arkadaşlar anıldı. Gece devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Kaman yurtsever devrimci gençliği adına bir arkadaş konuşma yaparak halka ve gençliğe yönelen saldırıların nedenleri, Kaman'da gençliğin mücadelesini ve bugünkü düzeyini anlattı. Kırşehir YDGD'nin tiyatro ekibi oynadığı bir skeçle bugünkü saldırıları teşhir etti. Ozanlar çeşitli marşlar ve ağıtlar söyledi. Halkın Kurtuluşu adına konuşan bir yoldaş gecenin Kaman'da sürdürülen demokrasi mücadelesindeki yerini ve önemini anlatarak faşist cinayet örgütlerinin ancak demokrasi mücadelesinin yükseltilmesiyle dağıtılabileceğini vurguladı. 1000'i aşkın işçi-köylü ve gencin katıldığı anma gecesi başarıyla sona erdi.

Kırkısrak köylüleri ve gençleri 1 Eylül günü, geçen yıl Adana'da sosyal-faşist Aydınlık-TİKP çetesince katledilen Oktay-Faysal yoldaşların yaşamını, mücadelesini anlatan ve Aydınlık-TİKP çetesini teşhir eden bildiriyi dağıtırken faşistlerce Kayseri'de katledilen İsmail Kara yoldaşı anma toplantısı düzenlediler.

Toplantıda İsmail Kara yoldaşın yaşamı ve mücadelesi anlatılarak, yoldaşın neden öldürüldüğü açıklandı. MHP-ÜGD-TİKP gibi faşist, sosyal-faşist çeteler teşhir edilerek onların niteliği açıklandı. Toplantıda ayrıca yapılan bir konuşmayla ülkemizin şu anda içinde bulunduğu durum değerlendirildi. Yapılacak senato seçimlerinde hiçbir partiye oy verilmemesi, TDKP'nin çağrısına uyulması gerektiği belirtildi. Bu toplantıya 500'ü aşkın köylü ve genç katıldı.

Kırkısrak köylüleri bu toplantıdan önce 25 Ağustos günü yaptıkları bir toplantıyla da İbrahim Uzun ve Mehmet Uzun'u anarak ajan provakatör çetesi Apocuları teşhir ettiler.

CEZAEVLERİNDE MÜCADELE

Faşist diktatörlük gençliği zindanlara atarak da yıldıramamaktadır. Cezaevine düşen devrimciler, mücadelelerini faşist diktatörlüğün zindanlarında, en ağır koşullarda bile sürdürmektedirler. Devrimciler, cezaevlerinde her türlü baskıya karşı, rahat yaşam ve çalışma koşulları yaratmak ve zindanların boşaltılması için mücadelelerini sürdürüyorlar.

DERSİM

"Apocu" çete genel olarak olduğu gibi burada da yurtsever devrimci gençlere saldırdı. Gereken cevabı alan provokasyon çetesi püskürtüldü. Cezaevindeki tavırlarından bu çetenin gerçek yüzünü görmeye başlayan Devrimci Yol, Partizan, Kawa, DHB ve HB taraftarları -tam tutarlı olmasa da- YDGD'li gençlerin yanında tavır aldılar. Devrimciler arasında gelişen bu olumlu birlikle "Apocu" provokatörler tamamen teşhir ve tecrit edilerek başka koğuşa gitmek zorunda kaldılar.

Öte yandan devrimciler 1 Mayıs, 6 Mayıs, 18 Mayıs, 15-16 Haziran direnişlerine sahip çıkarak, anma törenleri düzenlemektedirler.

DENİZLİ

Denizli Cezaevinde bulunan Halkın Kurtuluşu taraftarları 15 Ağustos günü bir toplantı düzenleyerek Yusuf Metin yoldaşı andılar. Toplantı sırasında Yusuf Metin yoldaşın örnek yaşamı, mücadelesi ve fikirleri anlatıldı. Ayrıca "Mao Zedung Düşüncesi" çeşitli yönleriyle ele alınarak teşhir edildi. Anti-Marksist, küçük-burjuva teori ve pratiğin bir ifadesi olduğu ortaya kondu.

İSTANBUL

TAŞKIZAK TERSANESİNDE 18 ÖĞRENCİYE 'MİT RAPORU YOK' DİYE STAJ YAPTIRILMIYOR

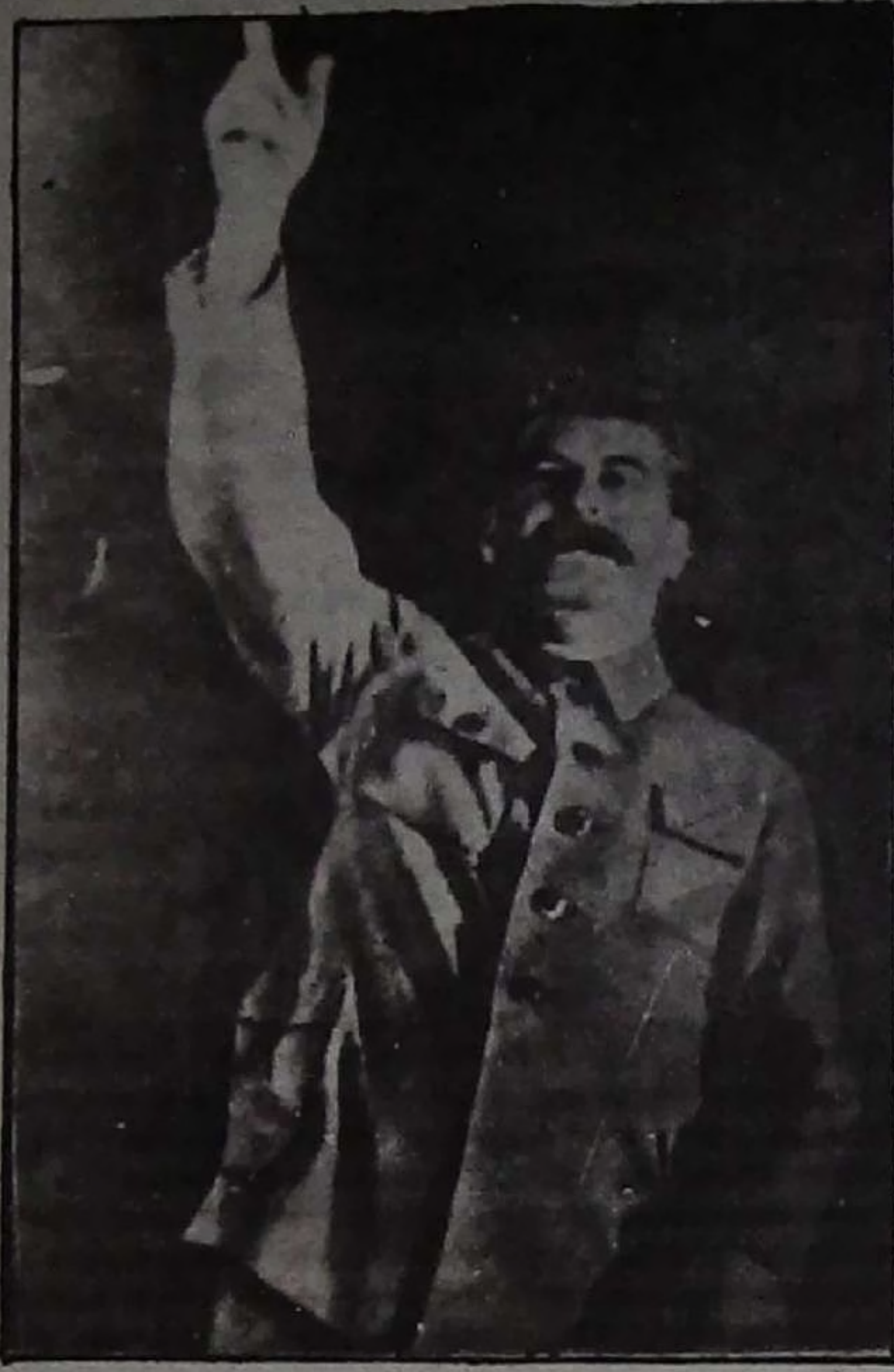
Taşkızak tersanesinin isteği üzerine staj yapmaya gelen Adana Mühendislik Mimarlık Fakültesi Makina ve Endüstri bölümünden 18 öğrencinin staj yapması keyfi bir biçimde engellendi.

Taşkızak tersanesi personel şefi ve komutanı öğrencilerden usulsüz bir şekilde MİT raporu istedi. Okul kanalı ile resmen gönderilen öğrenciler bunun üzerine Tersane komutanına çıkarak "bizim staja başlamamız gerekir. Eğer MİT raporu istiyorsanız, yazın göndersinler" dediler. Öğrencilerin bu isteği komutan tarafından usulsüz ve keyfi bir şekilde geri çevrildi. Stajyer öğrenciler bu faşist baskıyı protesto ettiler.

100. DOĞUM YILINDA

stalin

RKP(B) MK'nın Gençlik İçinde Çalışma Sorun'arı Üzerine Toplantısında Konuşma 3 Nisan 1924

STALİN:

Komünist Gençlik Birliği`ndeki çelişkiler üzerine

Özellikle Gençlik MK'nin, Parti tartışması sorununda aldığı tutuma ilişkin bazı şeyler söylemem gerekiyor. Bölgesel örgütler düşüncelerini belirtmiş olmalarına karşın, RGKB MK'nin ısrarla susmaya devam etmesi bir hataydı. Gençlik Birliği MK'nin suskunluğunu tarafsızlıkla açıklamak yanlıştır. Sorun gereğinden fazla dikkatli olmaktan kaynaklanıyor.

Şimdi de tartışmalara değinelim, Kanaatimce aranızda ilkesel düşünce ayrılıkları yoktur. Tezlerinizi ve raporlarınızı büyük bir titizlikle inceledim ve buna karşın yine de ilkesel düşünce ayrılıkları bulamadım. Ama bunun yerine kargaşa ve bir yığın uydurulmuş "uzlaşmaz" çelişkiler vardır.

Birinci çelişki, "yedek güç" olarak birliğin, Partinin "aracı" olarak birlik ile karşı karşıya getirilmesidir. Nedir birlik? Bir yedek güç mü, yoksa bir araç mı? O, hem biri, hem de ötekisidir. Bu açıktır ve yoldaşların konuşmasında da belirtildi. Komünist Gençlik Birliği bir yedek güçtür; Partinin saflarına katılacak olan köylü ve işçilerden oluşan bir yedek güçtür. Ama o aynı zamanda bir araçtır; Partinin elinde gençlik kitlelerini etkileyebilmek üzere bir araçtır. Daha somut olarak, Birliğin Partinin bir aracı, onun yardımcı bir aleti olduğu söylenebilir. Şöyle ki, Komünist Gençlik Birliği'nin aktif bölümü, Partinin, Birlik dışındaki gençliği etkileyebilmek üzere onun aracıdır. Bu kavramlar birbiriyle çelişmiyor ve birbiriyle karşı karşıya getirilemezler.

Bazı yoldaşların görüşüne göre ikinci sözünona uzlaşmaz çelişki, "birliğin sınıf siyasetinin, onun toplumsal bileşimi tarafından değil, tam tersine başında bulunan insanların ilkelere bağlılığı tarafından belirlendiği" biçimindedir. İlkelere bağlılık toplumsal bileşimin karşısına konuluyor. Bu çelişki de uydurulmuştur, çünkü RKGB'nin sınıf siyaseti hem biri, hem de ötekisi tarafından; toplumsal bileşimi tarafından olduğu gibi başındakilerin ilkelere bağlılığı tarafından da belirleniyor. Üyelerinin eşit haklara sahip olduğu bir birlik içinde, ilkelere bağlı insanların toplumsal öze uygun düşmeyen bir bileşimin sürekli etkilemesi ile karşı karşıya kalmalarının, Birliğin çalışması ve siyaseti açısından bazı neticelerin doğmasına yol açmayacağı düşünülemez. Parti, toplumsal bileşimini neden düzenliyor? Çünkü o, toplumsal bileşimin çalışmasını etkilediğini biliyor.

Son olarak, Birliğin rolüne ve köylülük içindeki çalışmasına ilişkin -yine uydurulmuş- bir çelişki daha. Bazıları, Birliğin görevi sorununu, köylülüğü etkilemenin, köylülük içinde "kök salma" biçiminde olduğu, ama bu etkilemenin genişletilmesi biçiminde olmadığını ortaya koyuyorlar. Diğerleri ise, sözde etkilemenin genişletilmesini istiyorlar, ama bu genişlemenin kök salmaya dek uzanmasını onaylamıyorlar. Bu temelde bir tartışma platformu oluşturmak isteniyor. Açıktır ki, bu iki görevin karşı karşıya getirilmesi suni bir yaklaşımdır; çünkü Birliğin köyü etkilerken, hem burada kök salması hem de bu etkilemeyi genişletmesi gerektiğini herkes çok mükemmel bir biçimde kavrıyor. RKGB MK tezlerinde, bir yerde, köylülük içinde çalışmaya ilişkin yanlış yorumlamaya açık bir cümlenin var olduğu doğrudur. Ama ne Tarhanov yoldaş ne de RKGB MK'nin çoğunluğunu oluşturan diğer temsilciler bu cümle üzerinde ısrar ediyorlar ve bunu düzeltmeye hazırdırlar. Değer midir. ufak tefek şeyler üzerine tartışmaya?

Bunların dışında Komünist Gençlik Birliği'nin yaşamında ve çalışmasında bir çelişki, gerçek ve uydurulmamış bir çelişki vardır. Buna ilişkin birkaç şey söylemek istiyorum. Birlik içinde iki eğilimin varlığından sözediyorum: işçi eğilimi ve köylü eğilimi; yani hissedilir bir biçimde ortaya çıkan bir kenara itilmesi olanaklı olmayan bu iki eğilim arasındaki çelişkiyi kastediyorum. Bu çelişkinin varlığı sorunu söz alanların konuşmalarında en zayıf noktayı oluşturuyor. Herkes işçilerin katılmasıyla Birliğin genişletilmesinin zorunlu olduğundan sözediyor, ama köylülüğe, köylülüğün kazanılması sorununa söz gelince herkes tökezliyor. Hatta ukalalık yapmayan ve kaçamak sözlere başvurmayan konuşmacılar bile bu sorunda tökezlediler.

RKGB önünde açıkça iki sorun durmaktadır: işçi sorunu ve köylü sorunu. Açıktır ki, Komünist Gençlik Birliği gelecekte de bu iki eğilimi, bu çelişkileri içinde barındıracak olan bir işçi ve köylü birliğidir. Bazıları işçilerin kazanılması gerektiğini söyleyecekler ve köylülük konusunda sessiz kalacaklardır. Diğerleri ise, yönlendirici unsur olarak Birlik'teki proleter unsurun önemini `küçümseyerek köylülüğün kazanılması gerektiğini söyleyeceklerdir. İşte konuşmacıların tökezlemelerine yol açan Birliğin doğasında var olan bu iç çelişkidir. Konuşmalarda Parti ve Komünist Gençlik Birliği arasında paralellikler kuruldu. Ama sorun, böyle bir paralelliğin fiilen olmadığından kaynaklanmaktadır, çünkü Partimiz, bir işçi-köylü partisi değil, bir işçi partisidir. Oysa Komünist Gençlir Birliği bir işçi ve köylü birliğidir. Bu nedenden ötürü Komünist Gençlik Birliği yalnızca bir işçi birliği olamaz. O, hem bir işçi birliği, hem de bir köylü birliği olmalıdır. Şu açıktır ki, Birliğin şimdiki yapısında iç çelişkiler ve eğilimler arasındaki mücadele gelecekte de kaçınılmaz olacaktır.

Orta köylü gençliğini Partiye kazanmak gerektiğini söyleyenler haklıdır. Ama bu konuda dikkatli olunmalıdır ve zaman zaman belli sorumlu Partili işçilerin bile savundukları işçi-köylü bakış açısına yol açmamak gerekir. Birçok kişi yaygara kopardı. Onlar şunu söylüyorlar: "İşçileri Partiye alıyorsunuz. Neden köylüler aynı ölçüde Partiye alınmasın ki? Bırakın da yüz ya da iki yüz bin köylüyü Partiye alalım." MK buna karşıdır, çünkü Partimiz bir işçi partisi olarak kalmalıdır. Yüzde 70 ya da yüzde 80 işçi ve yüzde 20 - 25 işçi olmayanlar - işte Parti içinde aşağı yukarı var olması gereken oran budur. Komünist Gençlik Birliği'nde sorun Partide olduğundan biraz daha farklıdır. Komünist Gençlik Birliği, işçi ve köylü gençliğinin devrimci unsurlagının sınırsız ve bağımsız bir örgütüdür.

Köylüler olmaksızın, köylü gençliği kitlesi olmaksızın Komünist Gençlik Birliği bir işçi ve köylü birliği olamaz. Ancak proleter unsurun önder rolünü korumasına dikkat etmek gerekir.

ANOD:

"MESLEK LİSELERİNE ÖĞRENCİ YÖNELTME VE YERLEŞTİRME SINAVLARI KALDIRILMALIDIR"

Milli Eğitim Bakanlığı son günlerde yaptığı açıklamalarda 1979-80 öğretim yılından başlamak üzere Endüstri meslek liselerine, kız meslek liselerine ve Ticaret liselerine öğrenci yöneltme ve yerleştirme merkezi sınavları adı altında 7 Eylül 1979 Cuma günü yapılacak sınavlarla öğrenci alınacağı bildirilmiştir. Ayrıca sınava giriş kılavuzunda da şimdilik 150 TL başvurma harcı yatırılacağı belirtilmektedir.

Açıkça görüldüğü gibi zaten eleyici olan, liseyi bitirse bile üniversiteye giremeyen yoksul halk çocuklarının meslek, ticaret ve kız meslek liselerine de girmelerini kısaca, okuma hakkını engelleyen bu sistemin daha da eleyici hale getirilmesidir. Bu açıkça bir şekilde ortaöğrenimli gençliğin en doğal hakkı olan "okuma hakkının" gasbedilmesidir.

Aynı zamanda "yeni yöneltme yerleştirme sistemi" meslek lisesi, ticaret ve kız meslek liselerine girecek öğrencilerin istedikleri dalda öğrenim yapmalarını engellemektedir. Ayrıca imtihana girişte şimdilik 150 TL olarak yatırılan ücret de tüm yoksul halk çocuklarının ve ortaöğrenim gençliğinin açıktan sömürülmesidir. Oysa ki ortaöğrenim okul yönetmeliklerinde bile eğitim parasız olduğu belirtildiği halde herkesin dilediği dalda ve parasız eğitim yapmasını engellenmektedir.

Bütün bu eleyici sömürücü uygulamalar mevcut faşist-feodal eğitim sisteminden kaynaklanmaktadır. Hakim sınıflar böylece kendilerine istediklerine uygun "sömürüyü artıracak işçileri, patronun lehine ikna edecek" sözde teknik elemanlar yetişdirecek mevcut sömürü ve baskı düzenini devam ettirmeyi amaçlayan, ortaöğrenim gençliğinin okuma hakkını gasbeden meslek liselerine öğrenci yöneltme ve yerleştirme sınavları kaldırılmalıdır.

Biz Ankara ortaöğrenim gençliği ve onun ekonomik-demokratik mesleki ve merkezi örgütü Ankara Ortaöğrenimliler Derneği (ANOD) olarak demokratik lise mücadelesine de yönelen bu faşist-feodal uygulamaya şiddetle karşı çıkıyor ve protesto ediyoruz.

Ankara Ortaöğrenimliler Derneği (ANOD)

III.ULUSLARARASI GENÇLİK KAMPININ ARDINDAN

ARALARINDA TGKB'NİN DE BULUNDUĞU KOMÜNİST GENÇLİK ÖRGÜTLERİ VE PARTİLERİN KAMPIN AÇILIŞINDA OKUNAN BİLDİRİSİ :

3.ULUSLARARASI GENÇLİK TOPLANTISINA HOŞGELDİNİZ

YOLDAŞLAR

Yüreğimizde yanan aynı ışık
Bağlar birbirimize bizi çelik zincirlerle
Aynı kavga için çarpar
yüreğimiz
Aynı türküyü
Enternasyonali haykırır hep birlikte
dillerimiz.

Yoldaşlar !

Dünyanın başka uçlarındayız
Aramızdaki dağları yok eder
ülkümüz
Çünkü biz
Faşizme, zulüm ve sömürüye karşı
Kinle bilenmiş
Bu köhne dünyayı değiştirmeye
yeminliyiz.

Yoldaşlar !
Emin olunuz ki:
Bugünü biz
Enternasyonalizmin ruhuyla
Altın harflerle
Yüreğimize kazıyacağız.

Yoldaşlar !
Biz dünyayı yaratanlar
Yani ilikleri sömürülen
Kollarının gücünden başka şeyi
olmayan
proleterler.

Dünyayı yeniden yaratacağız
ve dünya halklarının
kurtuluşu
sosyalizmi kuracağız,
Komünizmin şanlı kızıl bayrağını
Göndere çekeceğiz.

★

Bu şiir 3.Enternasyonal Gençlik Kampı'nda, Türkiye Gecesi'nin bitiminde Türkiyeli bir yoldaş tarafından yazılmıştır. Başarıyla biten Türkiye Gecesi tüm kampa katılanların enternasyonal duygularını yükseltti. Bu duygu İKP/M-L ve İKG/M-L 'den 3 yoldaşın TGKB delegasyonunu kutlaması sırasında en üst düzeye çıktı. Şiir tam bu sırada yazılmıştır. Şiir yoldaşın enternasyonalist duygularını ve kampın enternasyonalist havasını yansıtmaktadır.

Bu şiir daha sonra İspanyolca'ya çevrilmiştir. Kampın 11 günü yapılan "Büyük Halk Müzik ve Folklor Festivali"nde İspanyolca, Almanca ve Fransızca olarak okunmuştur.

3. Uluslararası Gençlik Kampına katılan, biz aşağıda imzaları bulunan örgütler, bu açılış toplantısı vesilesiyle, 3.Toplantının gerçekleşmesini olanaklı kılan tüm yardımcılara, ve özellikle Marksist-Leninist gençlere ve aynı zamanda tüm anti-faşist, anti-emperyalist ve devrimci gençlere en içten selamlarımızı sunmak istiyoruz.

Özellikle, bu uluslararası düşünce birliği eylemini olumlu bir biçimde sonuçlandırmak üzere tek tek ülkelerden gelen yabancı delegasyonlara hoşgeldiniz diyoruz. Aynı zamanda dünyadaki tek sosyalist ülkeden gelecek olan ARNAVUTLUK GENÇLİK BİRLİĞİ delegasyonuna monarko-faşist hükümetin giriş izni vermemesine ilişkin kararını şiddetle protesto ediyoruz.

3.Uluslararası Gençlik Kampı, tüm kapitalist-revizyonist sistemin ekonomik, siyasal ve ideolojik alanda keskinleşmiş bir bunalım tarafından belirlendiği bir dönemde yapılıyor. Bu bunalımın, gençliği işsizliğe ve sefalete mahkum etmek gibi özellikle kötü etkileri vardır ve bunun sonucu olarak gençlik saflarına ideolojik ve kültürel zehir sızmaktadır.

Emperyalizm, şovenizmi ve milliyetçiliği geliştirerek, faşistleştirme sürecini hızlandırarak ve çeşitli ideolojik akımlardan rastgele yararlanıp gençliği devrimci sınıf mücadelesinin yolundan saptırmaya çalışarak tüm araçlarla halkları bölmeye ve birbirlerine karşı kışkırtmaya girişiyor.

Aynı dönem içinde başta ABD ve SSCB olmak üzere çeşitli emperyalist devletler en üst düzeyde silahlanarak kıyasıya bir yarış içindeler; tüm saldırı savaşları başlatıyor ve yağma seferleri düzenliyorlar.

Işte tam da emperyalistler arasındaki savaş tehlikesi güçlendiğinde ve gençliğin, onların savaş maceralarına yem olma tehlikesi ortaya çıktığında tüm dünya halkları gençliğinin anti-faşist ve anti-emperyalist mücadelesini geliştirmek ve gençliğin uluslararası birliğini oluşturmak olağanüstü bir öneme sahiptir ve her zamandan daha da zorunludur.

Emperyalizmin gösterdiği bu saldırganlık, başında her geçen gün daha yoğun bir biçimde tüm dünyadaki Marksist-Leninistlerin bulunduğu gelişen devrimci, anti-faşist ve anti-emperyalist hareketi frenleme biçimindeki ümitsiz çabalarının bir sonucudur.

Marksist-Leninistler her türden revizyonist ve oportünist düşüncelere günümüzde özellikle üç dünya teorisi ve Mao Zedung düşüncesine karşı bir mücadele sürdürmektedirler. Emperyalizm ile işbirliğine yol açan bu düşünce ve teori bir yandan saldırganlığını sürdürürken, öte yandan da her ülkede tarihin motoru olarak sınıf mücadelesini inkar etmektedir. Halk düşmanı ve işbirlikçi niteliğinden ötürü bu teorilere karşı mücadele yalnızca tek başına tüm Marksist-Leninistlerin değil, tüm tutarlı anti-faşist ve anti-emperyalistlerin de görevidir.

Bu 3.Toplantı, enternasyonalizmin bir yeni örneğidir. Bu önkoşul ile mücadele tecrübelerimizi ve ilkelerimizi iletmek içinyeni temeller yaratıyoruz.

Bu 3.Toplantı *tam eşitlik* ve *ortak eylemler* temelinde devrimci dünya gençliğinin militan birliğini geliştirdiğimiz yerdir. 3.Uluslararası Gençlik Toplantısının birincil amacı emekçi gençliğin ve devrimci öğrenci gençliğin mücadelesini geliştirmek ve örgütlemektir. Bu mücadele kapitalist bunalım ve onun işsizlik, ikili sömürü gibi sonuçlarına, emperyalizme, Rus sosyal emperyalizmine, Çin sosyal-emperyalizmine ve NATO ve Varşova Paktı gibi askeri bloklara, emperyalist savaş tehlikesine ve aynı zamanda faşistleştirmenin ve baskının ilerlemesine yöneliktir.

Metne, bu yıl tüm dünyadaki Marksist-Leninistlerin, gençliğin ve uluslararası proletaryanın büyük bir önderi olan Stalin yoldaşın 100.doğum yılını kutladıklarını hatırlatmadan son vermek istemiyoruz.

Kapitalizm ölecek, eski olandır!
Sosyalizm doğacak, yeni olandır ve Arnavutluk bunun canlı bir örneğidir!
Gençlik gelecek demektir ve gelecek gençliğin elindedir!
Yaşasın gençliğin sosyalizm mücadelesi!
Yaşasın tüm dünya halkları gençliğinin uluslararası dayanışması!
Yaşasın Marksizm-Leninizm!
Yaşasın gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist mücadelesi!
Yaşasın 3.Uluslararası Gençlik Kampı!

DÜZELTME

Elimize geçen belgeye dayanarak 3.sayımızda "3.Uluslararası Gençlik Kampına çağrı yapan Marksist-Leninist partilerin Gençlik örgütleri arasında "Yunanistan Komünist Partisi/Marksist-Leninist Gençliği"nin de bulunduğunu belirtmiştik. Ancak sonradan edindiğimiz bilgiye göre, çağrı yapan gençlik örgütleri arasında "Yunanistan Komünist Partisi/Marksist-Leninist Gençliği" yoktur. Düzeltiriz.

gençlik mektupları

MUĞLA-KÖYCEĞİZ, DÖGÜŞBELEN KÖYÜNDEN DEVRİMCİ GENÇLER:

Köyümüzde sınıf mücadelesi keskinleşiyor.

Köyümüz gençliğinin giderek devrimcileşmesinin karşısında, başta köy muhtarı ve AP'li faşistler olmak üzere tüm gericiler aynı safta devrimci arkadaşlarımızı ve devrimci mücadeleyi karalamaya çalışmaktadırlar.

Narenciye sömürüsünü içeren devrimci sloganlar bizzat faşist köy muhtarı ve bekçisinin eşliğinde faşistlerce kol kola gece yarısı silindi. Daha sonra gericilerin çok bulunduğu bir mahalleye MHP ve ÜGD yazıları yine faşist muhtar ve köy bekçisinin bizzat faşistleri korumalarıyla yazılmıştır.

Fakat faşizme ve onun her türlü savunucularına büyük bir kin duyan devrimci köy gençliğinden 25 kişilik bir grupla faşist MHP ve ÜGD yazıları gündüz halkın gözü önünde silinmiştir. Bu hareketimize karşı çıkamayan faşistler düzenin pislikleriyle yoğrulmuş birkaç kadını arkamızdan sokağa çıkarmışlardır.

Bu hareketimiz devrimci arkadaşlarımız arasındaki birliği ve güveni daha da pekiştirmeye bir araç olmuştur.

Halkodası altında örgütlenen devrimci köylü gençlik faşist muhtarın ve faşizmin gerçek yüzünü kahvelerde köylülere anlatmaktadır. Bu çalışma köylülerde devrimcilere karşı güven ve sempati kazandırmıştır.

Faşizm köyümüzde barınamayacak, bütün yalan ve demagojiler, açığa çıkacaktır.

Faşizme ölüm halka hürriyet.

BALIKESİR'DE ÇALIŞAN BİR GRUP ÇORUM'LU İNŞAAT İŞÇİSİ

Bizler uzak illerden Balıkesir'e inşaatlarda çalışmaya gelen bir grup yurtsever devrimci işçileriz. Balıkesir YDGD'nin açmış olduğu çeşitli konularda (günlük gazete ve kâğıtların toplanıp satılması) yardım kampanyasına çalıştığımız yerdeki çimento kâğıtlarını toplayarak katıldık. Derneğimizi yaşatacak olan bizleriz. Bizlerin bir önerisi var: YDGF üyesi YDGD'lerin böyle kampanya açmalarını diliyoruz. Bu kampanyalar üyeleri ve sempatizanları örgütümüze bağlamaktadır.

Devrimci selamlar

YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI

İLKÖĞRETİM

Baş. Ta. Sa: 9'da

kadın ve kız ile erkek arasındaki eşitsizliklere kadar uzanmaktadır.

İlköğretimdeki en büyük eşitsizlik, Kürt dilinde ilköğretimin yasaklanmış olması ve bunun yerine asimilasyonu amaçlayan bir ilköğretimin verilmiş olmasıdır. Bugün Kürt çocuklarının kendi anadillerinde eğitim görmeleri, hatta dillerini konuşmaları bile yasaklanmıştır. Bu bakımdan da asimilasyonu gerçekleştirmek amacıyla açılmış olan eğitim kurumlarının sayısı ile sınırlı kalmıştır. Bu okulların gençlik tarafından mücadele mevzileri haline getirilmesiyle kurumların özellikle bazı alanlarda sınırlama daha çok artmıştır. Örneğin 1975 [illegible] göre, 3716 köyde okul yoktur. Bu köylerin [illegible]'u Kürdistan'daki 19 ildedir. 1327 köy ise geriye kalan diğer 48 ildedir. Yine İsparta'da 1, İstanbul'da 3 köyde okul yokken, Erzurum'da 284, Van'da 269 köyde okul yoktur.

İlköğretimdeki eşitsizlik köy ve şehir arasında da oldukça belirgindir. 1975 yılına ait istatistiklere göre, 3716 köyde ilkokul yoktur. Okul binaları, ders araç ve gereçleri bakımından köy ilkokulları çok daha geridir. Okul binaları ya tek dershanelidir. Ya da küçük barakalardan, eski köy evlerinden oluşmaktadır. Yine geçtiğimiz yıllarda yapılan bir istatistiğe göre, şehirde oturanların % 70'i okuma-yazma bilirken, köyde oturanların sadece % 30'u okuma-yazma bilmektedir. Öyle ki, şehirlerde de gecekondu, kenar mahallelerle zengin ailelerin oturduğu mahalleler arasında bile eşitsizlik oldukça belirgindir. Bugün gecekondu mahalleleri genellikle okulsuz, susuz ve elektriksizdir. En büyük şehirlerde bile çok sayıda emekçinin çocuğu okula gidememektedir.

İlköğretimdeki eşitsizliklerden bir diğeri de kadın ve kızlar ile erkekler arasındaki eşitsizliktir. Ülkemizde kadın ve kızların okuma-yazma bilme oranı, okullaşma oranı erkeklere göre çok daha düşüktür. Bu, kadın üzerindeki burjuva-feodal baskının, horlanmışlığının ifadesinden başka bir şey değildir. Bütün bu eşitsizlikler göz önüne alındığında Kürt köylüsü kadınların okuma-yazma öğrenme, okullaşma oranı oldukça düşüktür. Örneğin Hakkari'de okuma-yazma bilen kadınların oranı % 7,6'dır.

BU EĞİTİM ÇÜRÜMÜŞ, YOZ BİR EĞİTİMDİR ÇOCUĞUN GELİŞMESİNİ ENGELLEMEKTEDİR

İlköğretim adı altında küçük yaştan itibaren çocuğa verilen bu eğitim çürümüş, yoz ve faşist-feodal nitelikte bir eğitimdir. Bu eğitimin çocuğa sağlayacağı herhangi bir yarar yoktur. Aksine onun gelişmesini çarpıtmayı, bilgi, beceri ve yeteneklerinin gelişmesini engellemeyi ve onu robotlaştırmayı hedeflemektedir.

Öncelikle ilköğretimde çocuğa ilgi gösterilmemektedir. Ailenin ilişkisi çocuğu okula kayıt edince adeta sona ermektedir. Öğretmenler de genellikle ilgisiz kalmaktadır. Ki öğretmenlerin ilgisizliği, 5'ten az dershaneli okullarda daha fazladır. Çünkü bu okullarda birkaç sınıf (1. sınıflar, 2 sınıflar vb.) bir dershanede birleştirilmiş ve öğretmen bunlara ders vermeye çalışmaktadır. Bu "birleştirilmiş sınıflı okul" diye bilinmektedir. 1975 istatistiklerine göre, ülkemizdeki 41.191 ilkokulun 34.206'sı "birleştirilmiş sınıflı okul"dur. Yani bu kadar okulda öğretmenin ilgisizliği çok daha fazladır.

İlkokula başlayan çocuğun *zihinsel, kültürel gelişmeye* ve yeteneklerinin geliştirilmesine ihtiyacı vardır. Bu, onun kişilikli yetişip yetişmemesinde önemli bir etkendir. Çocuğun iyi veya kötü yetişmesi verilen eğitimin niteliği tarafından belirlenir. Bugünkü eğitimin başlıca özelliklerini sıralarsak, ilköğretim adı altında çocuğa verilen eğitimin nasıl gelişme sağladığı, neyi hedeflediği bir kez daha ortaya çıkar.

Ezberci bir eğitimdir. Kendisine hayatta hiçbir şekilde lazım olmayan boş şeylerle, gereksiz bilgi yığınıyla çocuğun kafası doldurulmaktadır. Ve onun esas olarak öğrenmesi gereken bilgiler engellenmektedir. Çocuk, eğitim adı altında kitapları ezberlemektedir. Sınıfta kalma ve kırık not alma korkusu ezberciliği daha çok teşvik etmektedir. Bu, boş yere olduğu gibi, gelecek için de hiçbir şey vaat etmemektedir. Çocuğun geleceği baştan itibaren karartılmaktadır.

Çocuğun kafası ırkçılığın propagandasıyla doldurulmaktadır. Yıllardır yapılan, Türk ırkından üstün ırkın olmadığı, tüm milletleri yönettiği propagandasının çarpıtılmış bir tarih anlayışıyla çocuğun kafasına yerleştirilmesiydi. Kürt ulusunun varlığının inkar edilmesi ve Kürt çocuklarının asimile edilerek, kafalarına yoz, dinci, idealist düşüncelerin doldurulması ve feodal ağaların şeyhlerin bekçisi olarak yetiştirilmesiydi. Verilen eğitim, ağaya köle yetiştirmeye çalışmaktadır.

Yine çocuk, mevcut düzeni koruma, "mal ve mülke saygı" adı altında komprador patronların ve toprak ağalarının servetlerine "saygı" temelinde yetiştirilmeye çalışılmaktadır. Özellikle "bu devletin ebediyen yaşayacağı" her adımda propaganda edilmektedir. Çocuk, topluma yabancılaştırılmaktadır. Bütün bunların sonucu olarak çocuk sindirilmiş, silik kişilikli, içine kapanık ve kaderci bir insan olarak yetiştirilmektedir. Böyle yetişen insanlar da her türlü haksızlığa boyun eğmektedir.

Devrimci, demokrat, yurtsever, ilerici her öğretmen çocuğun böyle yitiştirilmesine, topluma yabancılaştırılmasına hayır demelidir. Bugün çocuğa somut gerçekleri, toplumumuzda olup bitenleri anlatmalı ve gerçekten ona hayatta gerekli olan bilgileri vermelidir.

Ülkemiz çocuklarının kişiliğini, bilgi, beceri ve yeteneklerini geliştiren, gerçek anlamda bir ilkokul eğitimi, emperyalizmin kovulması, komprador kapitalizmin ve feodalizmin tasfiye edilerek demokratik işçi-köylü iktidarının kurulması ve onu kesintisiz olarak sosyalizmin izlemesiyle olacaktır.

TOPLUMSAL

Baş. Ta. Sa: 7'de

tırıldı. Bu "seçim" yöntemi bile "yönetime katılma" demagojisinin işçi ve demokrasi düşmanı yüzünü göstermektedir. Bu "seçim" yöntemi komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün "seçimleri"ne benzemektedir. Aynı "seçim" yöntemi gibi "yönetime katılma" tam bir aldatmacadır. Bu sömürü düzeni şartlarında bu gibi aldatmacalar işçilerin daha yoğun sömürülmesinden başka anlama gelmemektedir. Bu aldatmaca bir yandan işçileri "yönetici" vb. reformist hayallerle avuturken, öte yandan "yönetimin sorumluluğunu paylaşma" adı altında sömürüyü daha da artıracaktır.

Fakat işçi sınıfı "toplumsal anlaşma" ve "yönetime katılma" aldatmacalarına izin vermeyecektir. İşçi sınıfımız hükümetin ve Türk-İş'li sarı sendikacıların oyunlarını bozacaktır.

Genç işçiler! Tüm sınıfımızla birlikte, "toplumsal anlaşma"yı yırtmak, "yönetime katılma" aldatmacasını boşa çıkarmak, hükümetin ve sarı sendikacıların oyunlarını bozmak için mücadeleyi yükseltelim.

DSM

Baş. Ta. Sa: 6'da

DSM'ler küçük-büyük tüm işyerlerinde genç işçileri örgütlendirmekte, onları patronlara ve sendika ağalarına karşı birleştirmektedir. Sendika içi demokrasinin en kararlı savunucusu olarak sınıf sendikaları, işçi gençliğin sendikal faaliyete katılmasının önündeki tüm engelleri kaldırmıştır. O, genç işçilerin tüm dinamikliğiyle sendikal faaliyete katılmasını sağlamaktadır.

Tüm bu savundukları ve pratikleriyle DSM'ler, bugün işçi sınıfımız ve onun gençliğinin yıllardır özlemini duyduğu sınıf sendikalarının bir biçimi olarak hızla gelişmektedir. Gelişmesi kaçınılmazdır. İşçi sınıfı ve onun gençliği, patronlara ve sendika ağalarına karşı iki cephede verdikleri mücadelede ancak sınıf sendikalarında birleşerek başarı kazanabilir.

İşte bu nedenlerle genç işçiler DSM'de birleşmeli, mücadeleyi yükseltmelidir...

YAZIŞMA ADRESİ

P.K. 8

İkiçeşmelik

İZMİR

yıldız yayınevi

J.V.Stalin

STRATEJİ VE TAKTİK

GENEL DAĞITIM YURT-DA

Leninizm Dizisi: 2

PROLETER DEVRİMİNİN TEORİSİ

GENEL DAĞITIM YURT-DA

ÇIKTI

DEVRİM YOLUNDA GENÇLİK, 15 Günlük Siyasi Gazete, Sahibi: Ahmet Sami Belek, Sorumlu Müdür: İbrahim Sarıoğuz, Yönetim Yeri: Hürriyet Cad. No 107 Gültepe-İZMİR. Baskı S.S. Tükel Gazetecilik ve Matbaacılık Gazi Bulvarı No 18 İZMİR, Baskı Tarihi 16 Eylül 1979

SANSÜR YÜZÜNDEN ALTIN PORTAKAL FİLM YARIŞMASI YAPILAMADI

Yeni sansür tüzüğü çıktı

Geçtiğimiz günlerde filmler ve film senaryoları hakkındaki sansür tüzüğü yayınlandı. Hemen ardından da Antalya film festivaline katılan bazı filmler sansür tarafından yasaklandı. Şenlik Yürütme Kurulu ve yarışma jürisi, bu uygulamaları protesto ederek bu yılki yarışmayı iptal etti.

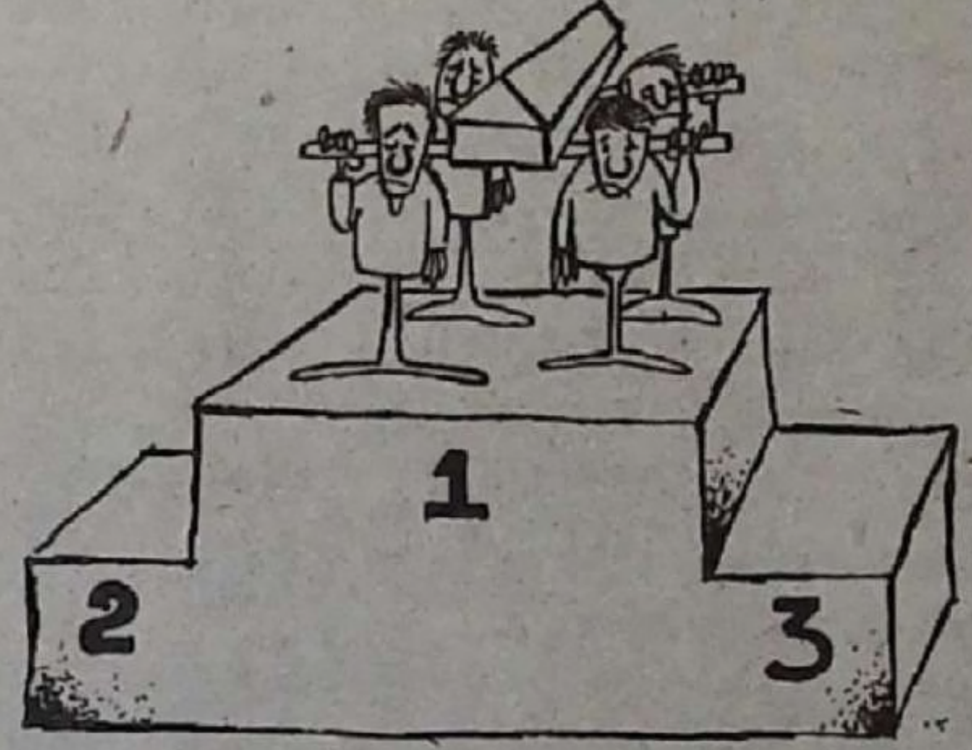
Yeni sansür tüzüğü, 1939 yılında faşist Mussolini İtalya'sından aktarılan ve 2.MC döneminde daha da faşistleştirilen tüzüklerden bir farklılık taşımıyor. Tersine bazı yönlerini daha da geliştiriyor. Örneğin sansürden geçmiş ve gösterilmekte olan filmlerin yasaklanması kolaylaştırılıyor ve yaygınlaştırılıyor. Yeni tüzüğe göre Vali ve Kaymakamlar filmlerin oynatılmasını yasaklayabilecekler. Bu valileri sıkıyönetim paşaları haline getirmek için hazırlanan yasaların bir parçasıdır. Sansür kararına karşı itiraz daha da zorlaştırılıyor. Öte yandan sinema emekçilerinin sigortalanması zorunluluğunu ortadan kaldıracak kolaylıklar getiriliyor.

Yeni sansür tüzüğünün temel ilkesi "Türk devletinin ülkesi ve ulusuyla bozucu etki yapan kamu düzenini veya ulusal güvenliği zedeleyici" filmleri yasaklamaktır. Sansür kurulu da amaca tam bir uygunluk içinde atama ile ve İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Genel Kurmay Başkanlığı, Kültür Bakanlığı ve Turizm Tanıtma Bakanlığı temsilcilerinden oluşturulmaktadır. Bunlar sansür tüzüğünün faşist niteliğini ve gerçekte sansürün neye karşı yöneldiğini açıkça göstermektedir.

CHP hükümeti çıkardığı bu sansür tüzüğüyle sanat-kültür alanında da karşı devrimci yüzünü açıkça sergilemiştir. Faşizmin hizmetkarlığı görevini bu alanda da yerine getirmiştir. Bu CHP'nin "sansürü kaldıracağız" sözlerinin bir yalandan ibaret olduğunu ortaya sermektedir. Öte yandan bunlar, "çağdaş bir sanatçı" olarak lanse edilmeye çalışılan B.Ecevit'in gerçekte tüm karşı devrimciler gibi sanat ve kültüre düşman olduğunu açığa çıkarmaktadır.

Faşizm kültür ve sanata düşmandır. Halka kültür ve sanatı yasaklar. Halk kitlelerinin kültürel gelişimini hep engellemeye çalışır; ilerici, devrimci sanata karşı azgın bir baskı ve terör uygular. Öte yandan kitleleri -özellikle de gençliği- kendi yoz, emperyalist çürüyen kültürüyle yoğurmaya ve böylece onları uyuşturmaya, yozlaştırmaya, kültürel ve ahlaki olarak çökertmeye çalışır. Bunun için her türlü baskıya ve sinsi yöntemlere başvurmaktan geri kalmaz.

Bu ülkemizde de böyle olagelmiştir. Örneğin seks yayınları ve filmleri alabildiğine yaygınlaştırılmakta ve teşvik edilmektedir. Ama öte yandan ilerici, devrimci sanat ürünlerinin engellenmesi için her yola başvurulmaktadır. İlerici devrimci sanatçılar üzerinde yoğun bir siyasal baskı uygulanmaktadır. Yasalar ve sansür ilerici devrimci sanat ürünlerini yasaklamaktadır. Öte yandan büyük ekonomik zorluklar sözkonusudur. Film ve basın tekelleri böyle yapıtların yayınlanmasını ve sergilenmesini engellemektedir. Çeşitli kültür ve sanat şenlikleri çeşitli yollarla engellenmeye, yasaklanmaya ya da yozlaştırılmaya çalışılmaktadır.

Adana YDGD'den bir arkadaşın karikatür çalışmaları

UK YILINA DAİR

Bizi sömürenler
yani Burjuvazi
yani kanımızı emenler
u yılı size armağan ettiler!
Yalan bebelerim yalaan
anları iliklerine dek sömüren
Bebeleri sever mi hiç
Kan emici olan!

. . . .

Alıp getirirler yavrum
Alıp getirirler neyin varsa
Yeraltı - yerüstü zenginliklerini
Yani kromunu, altınını
Yani muzunu, elmanı
Salkım salkım üzümünü
Ve cennet meyvası gibi güzelim
ismini bilmediğim nicelerini!
Ve sen kapkara tenli Afrikalım
Sen uzak Asyalım
Aç, susuz emekçilerin yavruları sizler
Toprak yiyerek karnı şişenler
Yumuşak koltuğunda oturarak
Renkli televizyonlarında sizleri
seyrederken
Viskisini yudumlayıp yüzlercenizin rıskını
köpeklerine yem edenler
Bu yılı size armağan ettiler!...
Susuzluk ve açlıktan dudakları çatlamış
bir deri, bir kemik kalmış
Gözbebekleri dışarı fırlayarak
Sıra sıra ölü bedenleri leş kargalarına
yem olan
bebelerim!
Bu yıl armağanıdır size
Hayasız beylerin...
Evet yavrum
Bu hayasız beyler
Sizleri kurtarmak için didinirler!
Çıplak vücutlarınıza acıdıklarından
Avrupa sokaklarından topladıkları
Boklu külotlarını gönderirler!
Ve kötü kaderden
Alın yazıdan korumak için dua eder
Kara cüppeli misyonerler!...

. . . .

Ey sizler!
Çocukluğun güzelliğini tatmayan
Bir dilim ekmeğe
bir oyuncağa hasret
Çıplak vücutlu
Yalın ayaklı bebeler...
Ey Sizler!
Bir ekmek parası için didinen
ilikleri sömürülen
Çocuk için olan her şeyden mahrum
Hatta vücutlarını satan bebeler!
BU YILI SİZE KARARTAN BEYLER
BU YILI SİZE ARMAĞAN ETTİLER!...

Aldatmak isterler bebelerim
aldatmak
Daha çok sömürüp köleleştirmek için
Ve dünyayı daha da zindan etmek için
Ama boşuna
Şu cılız milyonlarca el yakalarına
yapışacak
Aç gözbebeklerimizin
Ve ölü bedenlerimizin intikamı çok ağır
olacak!
Dünyayı bize karartan burjuvazi
Silahımızla yok olacak
Ve tüm insanlığın kurtuluşu
SOSYALİZMLE OLACAK!...

C.ÖZGÜR
Almanya

Arnavutluk Halk Oyunları Topluluğu Ülkemizde

Bir Arnavutluk Halk Oyunları Topluluğu, bir süreden beri ülkemizde bulunmaktadır. Uluslararası yarışmalarda ödül kazanmış olan topluluğun gösterileri ilgiyle izlenmektedir.

Ülkemize bundan önce de çeşitli halk oyunları toplulukları gelerek gösteriler yapmışlardı. Değişik şehirlerde sergilenen bu gösteriler büyük bir ilgi görmüş ve izleyen herkesin beğenisini kazanmıştı. Ayrıca ülkemizde çeşitli Arnavutluk filmleri de gösterilmiştir. Sosyalist gerçekçiğin en güzel ürünleri olan bu filmler, gerek güçlü anlatımı ve konularıyla gerekse sanat gücüyle büyük beğeni kazandılar.

Bunlar Sosyalizmin sanat ve kültür alanındaki parlak başarılarının somut örnekleridir.

Revizyonist ülkelerde gençliğin durumu giderek kötüleşiyor

Revizyonist ülkelerde gençlik içinde yozlaşma, alkolizm, uyuşturucu madde alışkanlığı, gangsterlik, fuhuş hızla yayılıyor. Devlet gençliğin düzene başkaldırmasını engelleyebilmek için bunu kışkırtıyor. Resimde Rusya'da hippiler görülüyor.

● SON GÜNLERDE REVİZYONİST ÜLKELERDE AKARYAKITTAN KÖMÜRE, ELEKTRİĞE, EKMEKTEN ETE KADAR BİRÇOK TEMEL MADDEYE % 50'YE KADAR VARAN ZAMLAR YAPILMIŞTIR.

● BÜTÜN REVİZYONİST ÜLKELERDE GENÇLİK İÇİNDE HİPPİLİK, ALKOLİZM, UYUŞTURUCU MADDE ALIŞKANLIĞI, GANGSTERLİK, FUHUŞ vb. OLDUKÇA YAYGINLAŞMIŞTIR VE HIZLA DA YAYGINLAŞMAKTADIR.

Günümüzde emperyalist sistemin içine düşmüş olduğu ve giderek daha da ağırlaşan bunalım, revizyonist ülkelerde de yaşanmaktadır. Ekonomisi Rusya'ya bağımlı hale getirilmiş ülkelerde bu bunalım daha ağır olarak sürmektedir. Bütün revizyonist ülkelerde bugün kapitalist ekonominin kaçınılmaz sonuçları olan zamlar, hayat pahalılığı, enflasyon ve işsizlik giderek daha da artmaktadır. Son günlerde bu ülkelerde akaryakıttan kömüre, elektriğe, ekmekten, ete kadar birçok temel maddeye % 50'ye kadar varan zamlar yapılmıştır.

Kuşkusuz, zamlar, hayat pahalılığı, enflasyon ve özellikle de işsizlik en çok gençliği etkilemektedir. Sömürü sistemi ve sosyal-faşist diktatörlüklerin zulmü ile hayatı karartılan gençliğin durumu, bu koşullarda daha da kötüleşmektedir. Özellikle de işçi gençlik ve işsiz gençlerin durumu çok daha ağırdır.

Gençler arasında işsizlik giderek yayılıyor. Yeni işe başlayanlar için iş bulmak büyük bir güçlük. İyi işlere girebilmek ise ancak müdürler ve revizyonist parti üyeleri aracılığıyla "torpille" mümkün olmaktadır. Gençler, meslekleri hakkında açık bir düşünceye sahip olmaksızın işe girmek zorunda kalırlar. İş seçimi gençlerin istek ve çıkarlarına göre değil, yukardan gelen talimatlarla yapılır. Ağır çalışma koşullarına karşılık ücretler çok düşüktür. Üstelik primlerin verilmeyeceği vb. tehditlerle genç işçiler gönüllü (!) fazla çalışmaya zorlanmaktadırlar.

Çıraklar ve mesleki eğitim konusunda da durum bütün kapitalist ülkelerdeki ile aynıdır. Çıraklar çok düşük ücret almalarına rağmen çok çalıştırılırlar. Ayrıca angarya ile de karşı karşıyadırlar. Öte yandan çıraklar, düşük ücretlerine rağmen sık sık ücret kesimi ile cezalandırılmaktadırlar. Çırakların mesleki eğitiminin ilerletilmesi ve mesleki eğitimde çok yönlülük yoktur. Çıraklık eğitimini bitirenler ancak belirli alanlarda çalışabilmektedirler. Belli mesleklere girebilmek için okulda çok yüksek not istenmektedir ve ağır bir not baskısı vardır. Bu durum gençlerin fiziki ve sinirsel olarak yıpranmasına yol açmaktadır.

Bunlardan daha da kötüsü 16 yaşından küçük çocuklar bile ağır işlerde çalıştırılmaktadır.

Gençlik, sözde "gönüllü hizmet" sistemi aracılığıyla adice sömürülmektedir. Revizyonist ülkelerde "gönüllü hizmet" denilen sistem, birçok işletmenin yaşatılmasının bir aracı olarak kullanılmaktadır.

ÖĞRENCİ GENÇLİK

Okullarda ise öğrenci gençlik üzerinde yoğun bir baskı uygulanmaktadır. Öğrenciler, okul yönetimine katılmazlar ve okul müdürünün ağır tahakkümü altındadırlar. Öğrenciler, öğretiminin biçimlenmesine ya da okul toplantılarının vb. örgütlenmesine katılamazlar. Okul gezisi, toplantı, duvar gazetesi hazırlanması gibi şeyler bile okul yöneticilerinin iznine ve denetimine bağlıdır. Yöneticiler, işlerine gelmeyenleri yasaklamaktadır. Öğrenciler, siyasal sorunlarda düşüncelerini açıklama hakkına sahip değillerdir. Revizyonist parti ve devlet hakkında hoşlarına gitmeyen şeyler söyleyen öğrenciler not baskısı, okuldan atma veya ileride işe almama gibi tehditlerle karşı karşıyadırlar.

Öte yandan öğrencilerin beslenme ve barınma sorunları giderek büyümektedir. Örneğin Bulgaristan'da yurtta kalan bir öğrenci aldığı kredinin yarısını yurt kirası olarak vermek zorundadır.

GENÇLİK SAFLARINDA YOZLAŞMA HIZLA YAYGINLAŞIYOR

Revizyonist burjuvazi, özellikle gençliği yozlaştırmak, robotlaştırmak, ülküsü olmayan boş bir yaşantıya sürüklemek ve toplumsal sorunlardan uzaklaştırmak için özel bir çaba harcamaktadır.

Ağır baskılar, işsizlik, gençliği bunalıma sürüklemektedir. Bu tepkinin kendi sömürü ve zulüm düzenine yönelmesinden korkan revizyonist burjuvazi, gençliği yozlaştırmaya çalışmaktadır. Diskotekler yaygınlaştırılmakta, Boney-M, Rafeella Carra gibi yoz müziğin temsilcileri peş peşe Rusya'ya davet edilmekte, plakları yaygın bir şekilde satılmakta, Playboy gibi dünyaca ünlü ahlaksızlık dergilerinin Rusya için özel basım yapmaları sağlanmaktadır. vb. vb...

Bunların sonucu olarak, bütün revizyonist ülkelerde gençlik içinde hippilik, alkolizm, uyuşturucu madde alışkanlığı, gangsterlik, fuhuş vb. oldukça yaygınlaşmıştır ve hızla da yaygınlaşmaktadır.

Rusya'da gençlerden oluşan dükkanlar ve bankalara saldıran çeteler giderek artıyor. Gençler arasında yayılan alkolizm, Sovyet okullarında gangsterliğin artmasına yol açmaktadır. Eğitim sisteminin, gençliği böylesi yozlaşmalardan alıkoymak gibi bir sorunu yoktur. Örneğin Polonya'da hırsızlıkların % 47'sinin 16 yaştan küçüklerce işleniyor olması bunun bir göstergesidir. Rusya'da cinayetlerin % 90'ı gençler tarafından işlenmektedir. Yine bu tür faaliyetlerde bulunanların % 60'ını alkol ve uyuşturucu madde kullananlar oluşturmaktadır. Yozlaşmanın ve bunalımın bir diğer ifadesi de kendini aile hayatında göstermektedir. Boşanmalar ve dağılan aile sayısı sürekli artmaktadır. Bunun başlıca nedenini ahlak bozukluğu ve fuhuş oluşturmaktadır. Rusya'nın resmi istatistiklerine göre 1975'te boşanma 1960'takine göre 3 misli artmıştır. Buna göre evliliklerde boşanma oranı 1/3'ü bulmaktadır.

Bu gerçekler, Rus uşağı revizyonistlerin Rusya ve diğer COMECON ülkelerinde gençliğin her olanağa sahip, mutlu ve özgür olduğu şeklindeki sözlerinin tamamen yalan ve ülkemiz gençliğini aldatmaya yönelik olduğunu ortaya sermektedir.

PERU

Peru'da ülke öğretmenleri ve öğrencileri Mayıs ayında eğitim sistemine karşı çeşitli taleplerle başlattıkları grevi sürdürmektedirler. Bu grev sırasında öğretmen ve öğrenciler polisle çatışmalara varan gösteriler düzenlemişlerdir. Ağustos ayı içerisinde grevci öğretmenlerin bir gösterisi sırasında polis, göstericilere ateş açtı. Bir üniversite öğrencisini öldürdü, onlarcasını yaraladı. Ancak zorbalık ve terör öğretmenlere ve öğrencilere boyun eğdirememiştir. Onlar, haklı talepleri doğrultusunda mücadelelerini sürdüreceklerini açıklamışlardır. Grevin 86. günü olan 27 Ağustos'da banka emekçileri de direnişçilerle dayanışma amacıyla grev ilan etmişlerdir.

VENEZÜELLA

Venezzuella'da ilk, orta ve yüksek dereceli okullarda; eğitim sistemine, bursların ve genelde eğitim bütçesinin kısıtlanmasına ve okul binalarıyla, araç gereçlerin kötü durumuna karşı boykotlar ve gösteriler düzenlenmektedir. Toplumsal harcamaların kısıtlanmasının bir sonucu olarak; eğitim bütçesi iyice kısılmakta, eğitim alanında çalışanların ücretleri azaltılmakta, kitap fiyatları ve okul ücretleri artırılmaktadır. Bunların yanı sıra, yapılan diğer değişikliklerle eğitimin burjuvaziye ve emperyalistlere daha çok hizmet eder hale gelmesine çalışılmaktadır. Bunlar, diğer alanlarda olan bunalımın eğitim alanında da sürmekte olduğunu göstermektedir. Geçtiğimiz günlerde işçi sınıfının ve diğer emekçi kitlelerin kapitalist baskı ve sömürüye karşı grevlerinin yanı sıra, binlerce öğrenci ve öğretmen, Tachira, San Fernando, Apure vb. yerlerde sürekli olarak çeşitli protesto gösterileri düzenlemişlerdir.

Çin'de yeni Maltusçuluk

ÇİN'de olup bitenlerin yeni haberleri gelmeye devam ediyor. Son günlerde revizyonist Çin hükümeti, Tientsin kentinde 28 bin aileye birden fazla çocuk sahibi olmamaya söz verdikleri için, ödül olarak maaşlarına zam yaptı. Bu ödül maaşın % 8'i kadardır.

Burjuvazi yıllardır açlığın ve yoksulluğun nedeni olarak "hızlı nüfus artışı"'nı gösterdi. Burjuva teorisyenler buna özel olarak çaba harcadı. 19. yüzyılın başlarında Maltusçuluk teorisinin ortaya atılışı, bu genel çabanın bir parçasıydı. Maltusçuluk teorisine göre, insanların açlık ve yoksulluk içinde kıvranmasının nedeni kapitalizmin sömürücü ve asalak tabiatı yüzünden değil, "hızlı nüfus artışı"'ndandır. Bu yüzden de açlıktan ve yoksulluktan kurtulmak için nüfus artışı önlenmelidir. Bu teori kitlelerin, kapitalizme yönelen mücadelesini engellemek için ortaya atılmıştı. Bu teori o zaman K.Marks ve F.Engels tarafından mahkum edildi. Ama burjuvazi yine her fırsatta ona sarılmaktan geri durmadı.

İşte bugün Çin'li revizyonistler de bu teoriye sarılmaktan geri durmadı. Onlar uzun zaman nüfus artışını önlemek gerektiği üzerine propaganda yaptı. Bunun ardından da birden fazla çocuk sahibi olmayacağına dair söz veren ailelere ödül olarak maaşlarına zam yaptı. Çinli revizyonistler Maltusçuluk teorisini kitlelere Yuan ile benimsetmeye çalışmaktadır. Anlaşılıyor ki, nüfus artışı revizyonistlerin başına dert olmuş. Onların kendi planlarını uygulamalarına elvermemektedir. Çinli revizyonistler bugün uluslararası burjuvazinin korosuna katılmış ve "açlık ve yoksulluk" "hızlı nüfus artışı" yüzündendir" diye feryat etmektedir. Ayrıca o nüfus artışını önlemek için bugün her türlü çirkin yolu denemektedir. Kısırlaştırmadan kürtaja kadar.

Oysa Çin'de üretim kâr için değil de, insanların ihtiyacını karşılamak için yapılsa, bu Çin nüfusunu değil, Çin nüfusunun bir kaç katının ihtiyaçlarını karşılamaya yeterlidir. Ama Çin'deki kapitalizm buna elvermemektedir. Revizyonist yönetim ise çare olarak Maltusçuluğa sarılmaktadır.